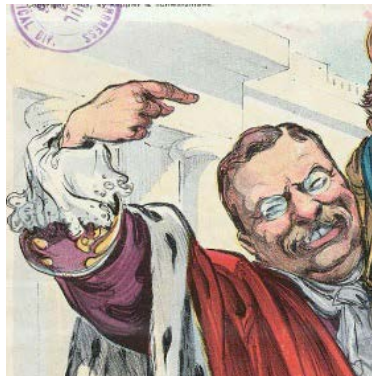
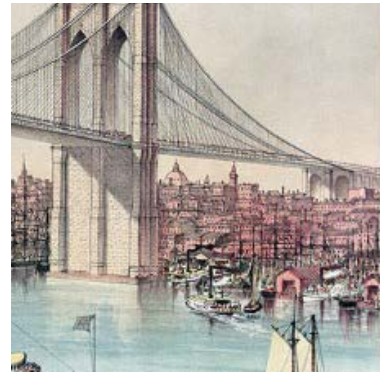
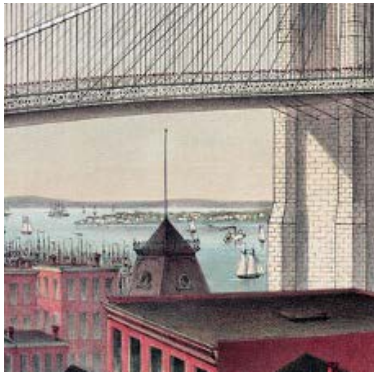

9
BISAYA CEBUANO

IS GREED
GOOD?

www.inquiryhistory.com

Q u e s t i o n N i n e

IS GREED GOOD?

EXPLORING AMERICA'S HISTORY THROUGH COMPELLING QUESTIONS

SUPPORTING QUESTIONS

- 1 WERE THEY CAPTAINS OF INDUSTRY OR ROBBER BARONS?
- 2 DOES MONEY MAKE YOU POWERFUL?
- 3 WHO SHOULD BE IN CHARGE, WORKERS OR OWNERS?
- 4 HOW SHOULD GOVERNMENT BALANCE THE POWER OF SOCIAL CLASSES?

DEVELOPED AND COMPILED BY
J O N A T H A N L O O M I S

SOURCES FOR ORIGINAL TEXT INCLUDE
courses.lumenlearning.com
ushistory.org
sageamericanhistory.net
learnnc.org
wikipedia.org

CREATIVE COMMONS ATTRIBUTION
4.0 INTERNATIONAL LICENSE

Q u e s t i o n N i n e

IS GREED GOOD?

The 40 years that followed the Civil War has often been referred to by historians and the Gilded Age. During this time, America saw impressive economic growth and the unprecedented expansion of major cities, especially in the North and West.

Technological innovations of the time included the telephone, skyscraper, refrigerator, car, linotype machine, electric lightbulb, typewriter, and electric motor. These inventions provided the bases for modern consumerism and industrial productivity.

In the two decades after the Civil War, the 1870s and 1880s, the economy rose at the fastest rate in its history. By the beginning of the 20th century, per capita income and industrial production in the United States led the world, with per capita incomes double those of Germany or France, and 50% higher than those of Britain.

The businessmen of the era created industrial towns and cities in the Northeast with new factories, and hired an ethnically diverse industrial working class, many of them new immigrants from Europe.

All of this growth was driven by individuals who wanted to make better lives for themselves and their families. This drive, to make money, created opportunities and remade America. In this sense, greed is positive. However, industrial leaders often manipulated their workers, keeping more profits for themselves. Long-suffering workers went on strike, or boycotted business. Labor unrest and violence were the result of this side of greed. This leads us to our question. Is greed good?

Ang 40 ka tuig nga nagsunod sa Gubat sa Sibil kanunay nga gipasabut sa mga istoryador ug Panahon sa Gilded. Niining panahona, nakita sa Amerika ang makapaikag nga pag-uswag sa ekonomiya ug ang wala pa nahimo kaniadto nga mga dagkong lungsod, labi na sa North ug West.

Ang mga pagbag-o sa teknolohiya sa panahon naglakip sa telepono, skyscraper, refrigerator, awto, makina nga linotype, electric lightbulb, typewriter, ug electric motor. Kini nga mga imbensyon naghatag mga sukaranan alang sa modernong consumerism ug produktibo sa industriya.

Sa duha ka mga dekada pagkahuman sa Gubat sa Sibil, ang 1870 ug 1880, ang ekonomiya nag-uswag sa labing kadasig nga tulin sa kasaysayan niini. Sa pagsugod sa ika-20 nga siglo, ang kita sa matag kapita ug produksiyon sa industriya sa Estados Unidos ang nanguna sa kalibutan, nga ang matag kapita nakakuha doble sa Germany o France, ug 50% nga mas taas kaysa sa Britain.

Ang mga negosyante sa panahon nagmugna sa mga lungsod ug syudad sa industriya sa Northeast nga adunay mga bag-ong pabrika, ug gisuholan ang lainlaing klase nga nagtrabaho sa industriya, kadaghanan sa mga bag-ong imigrante gikan sa Europa.

Ang tanan nga kini nga pagtubo gimaneho sa mga indibidwal nga gusto nga makahimo sa labing maayo nga kinabuhi alang sa ilang kaugalingon ug sa ilang mga pamilya. Kini nga pagmaneho, aron makagasto, naghimo mga oportunidad ug pagbag-o sa Amerika. Niini nga pagsabut, positibo ang kadalò. Bisan pa, ang mga lider sa industriya kanunay nga nag-manipula sa ilang mga trabahante, gitago ang labi pa nga ganansya alang sa ilang kaugalingon. Nagpadayon ang welga sa mga mamumuo nga dugay nang nag-antos. Ang pagkagubot ug pagpanlupig sa labor mao ang sangputanan sa kini nga kadalò. Kini ang magdala kanato sa atong pangutana. Maayo ba ang kadalò?

1

F I R S T Q U E S T I O N WERE THEY CAPTAINS OF INDUSTRY OR ROBBER BARONS?

IS GREED
GOOD?

INTRODUCTION

The great industrialists of the Gilded Age remade America. They built great transportation networks, powered the industrial revolution with oil, provided the steel needed for skyscrapers, bridges, and railroads, and financed all this growth. In this sense, they are rightly admired and the small collection of men who led the industries of the time are called captains of industry.

But another name has also been applied to the same group of men. The super-rich industrialists and financiers were called robber barons by the workers they manipulated, and the voters who watched them bribe public officials.

What follows is an introduction to a few of the great industrialists. It is up to you to decide. Were they captains of industry who benefited society, or robber barons who ultimately had a negative effect on America?

PASIUNA

Ang mga bantog nga industriyalisado sa Gilded Age nag-remade sa Amerika. Nagtukod sila og daghang mga network sa transportasyon, gipadagan ang rebolusyon sa industriya gamit ang lana, gihatagan ang asero nga gikinahanglan alang sa mga skyscraper, tulay, ug riles, ug gigastohan ang tanan nga pagtubo. Niining paagiha, husto sila nga gidayeg ug ang gamay nga koleksyon sa mga lalaki nga nanguna sa mga industriya sa panahon gitawag nga mga kapitan sa industriya.

Apan usa pa ka ngalan gigamit usab sa parehas nga grupo sa mga lalaki. Ang mga super-adunahan nga industriyalisante ug financier gitawag nga mga baranggay sa mga trabahador nga ilang gimaniobra, ug ang mga botante nga nagtan-aw kanila nagsuhol sa mga opisyal sa publiko.

Ang masunod mao ang usa ka pasiuna sa pipila sa mga bantog nga industriyalisado. Nasa sa hangtod ikaw ang mohukom. Diin sila mga kapitan sa industriya nga nakabenepisyo sa katilingban, o mga baranggay sa tulisan nga sa katapusan adunay negatibo nga epekto sa America?

1 WERE THEY CAPTAINS OF INDUSTRY OR ROBBER BARONS?

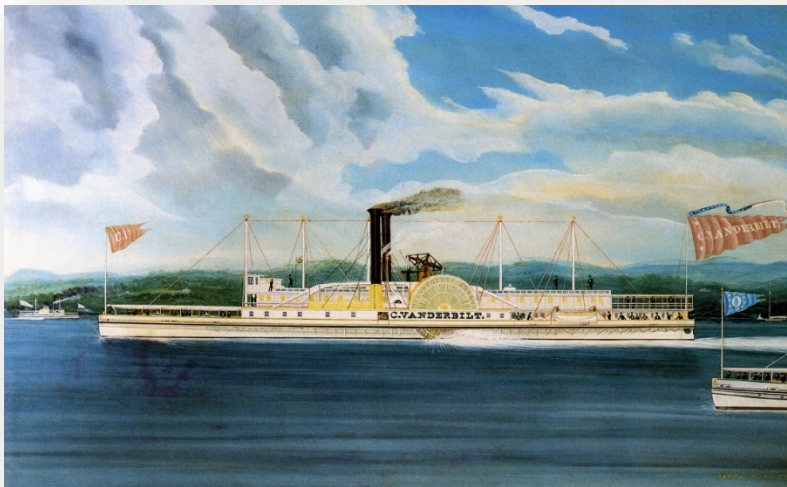
CORNELIUS VANDERBILT

Cornelius Vanderbilt was the first great American industrialist. He was born in New York in 1794, just two years before the Declaration of Independence was signed. He grew up without much formal education, but went to work in the shipping industry. Nicknamed “The Commodore” he successfully built an empire in transportation.

His first ventures in steamships proved profitable, especially because of the demand for shipping that resulted from the California Gold Rush and the Civil War. After the war, he turned his attention to railroads. He bought out competitors and assembled the New York Central Railroad. His Grand Central Depot in New York City is still one of the most impressive railroad stations in the world.

In his later years, he established a pattern of **philanthropy** that other industrialists would follow. With his fortune, he founded Vanderbilt University in Nashville, Tennessee.

His grandson eventually used the family money to build one of America’s largest private homes, the Biltmore Estate.

ANDREW CARNEGIE

Oil was not the only commodity in great demand during the Gilded Age. The nation also needed steel.

The railroads needed steel for their rails and cars, the navy needed steel for its new naval fleet, and cities needed steel to build

CORNELIUS VANDERBILT

Si Cornelius Vanderbilt mao ang una nga bantog nga industriyalisado sa Amerika. Natawo siya sa New York sa 1794, duha lang ka tuig sa wala pa gipirmahan ang Deklarasyon sa Kalayaan. Nagdako siya nga wala’y daghang pormal nga edukasyon, apan nagtrabaho sa industriya sa pagpadala. Gitawag nga “The Commodore” malampuson niya nga gitukod ang usa ka emperyo sa transportasyon.

Ang iyang una nga pagpalig-on sa mga singaw nagpamatuod nga mapuslanon, labi na tungod sa panginahanglan alang sa pagpadala nga resulta gikan sa California Gold Rush ug ang Gubat Sibil. Pagkahuman sa giyera, giliso niya ang iyang atensyon sa mga riles. Nagpalit siya mga kakompetensya ug gitipon ang New York Central Railroad. Ang iyang Grand Central Depot sa New York City usa pa ka labing kahibudngan nga estasyon sa tren sa tibuok kalibutan.

Sa ulahing mga tuig, nagtukod siya usa ka sumbanan sa pagkahimugso nga sundon sa ubang mga industriyalisado. Uban sa iyang kapalaran, gitukod niya ang Vanderbilt University sa Nashville, Tennessee.

Sa ulahi ang iyang apo nga lalaki gigamit ang kuwarta sa pamilya aron matukod ang usa sa pinakadako nga pribado nga mga balay sa America, ang Biltmore Estate.

Primary Source: Painting

Vanderbilt’s steamship, which he named after himself.

Pangunang Punoan: Pagpintal

Ang singaw sa Vanderbilt, nga iyang gipunting sa iyang kaugalingon.

ANDREW CARNEGIE

Ang lana dili lamang mao ang kadaghan nga gipangayo sa Gilded Age. Ang nasod nanginahanglan usab nga puthaw.

Ang mga riles nanginahanglan nga puthaw alang sa ilang mga riles ug mga awto, ang navy kinahanglan nga asero alang sa iyang bag-ong armada sa navy, ug ang mga lungsod nga gikinahanglan nga bakal aron sa pagtukod mga

1 WERE THEY CAPTAINS OF INDUSTRY OR ROBBER BARONS?

skyscrapers. Every factory in America needed steel for their physical plant and machinery. Andrew Carnegie saw this demand and seized the moment.

Like other industrialists, **Andrew Carnegie** was not born into wealth. When he was 13, his family came to the United States from Scotland and settled in Allegheny, Pennsylvania, a small town near **Pittsburgh**. His first job was in a cotton mill, where he earned \$1.20 per week.

His talents were soon recognized and Carnegie found himself promoted to the bookkeeping side of the business. An avid reader, Carnegie spent his Saturdays in the homes of wealthy citizens who were gracious enough to allow him access to their private libraries. After becoming a telegrapher for a short while, he met the head of a railroad company who asked his services as a personal secretary.

Carnegie became a tycoon because of shrewd business tactics. Rockefeller often bought other oil companies to eliminate competition. This is a process known as **horizontal integration**. Carnegie also created a **vertical integration**. He bought railroad companies and iron mines. If he owned the rails and the mines, he could reduce his costs and produce cheaper steel.

skyscraper. Ang matag pabrika sa Amerika nanginahanglan steel alang sa ilang pisikal nga tanum ug makinarya. Nakita ni Andrew Carnegie ang kini nga gipangayo ug nakuha ang higayon.

Sama sa uban pang mga industriyalisante, si Andrew Carnegie wala natawo sa katigayunan. Sa dihang siya 13 anyos, ang iyang pamilya nakaabut sa Estados Unidos gikan sa Scotland ug mipuyo sa Allegheny, Pennsylvania, usa ka gamay nga lungsod duol sa Pittsburgh. Ang una niyang trabaho naa sa usa ka mill mill, diin nakakuha siya \$ 1.20 matag semana.

Sa wala madugay nahibal-an ang iyang mga talento ug nakita ni Carnegie nga siya gidasig sa pag-bookke sa kiliran sa negosyo. Usa ka mabangis nga magbabasa, gigasto ni Carnegie ang iyang mga Sabado sa mga balay sa mga adunahan nga mga lungsuranon nga maayo kaayo aron tugutan siya nga makaadto sa ilang pribado nga mga librarya. Human nga nahimo nga telegrama sa makadiyot, nakahimamat niya ang ulo sa usa ka kompanya sa riles nga nangutana sa iyang mga serbisyo ingon usa ka personal nga sekretaryo.

Primary Source: Photograph

Inside Carnegie's Homestead Steel Mill near Pittsburgh, Pennsylvania.

Pangunang Punoan: Litrato

Sa Sulod sa Homestead Steel Mill sa Carnegie duol sa Pittsburg, Pennsylvania.

Si Carnegie nahimo nga usa ka tycoon tungod sa matakikahon nga mga taktika sa negosyo. Ang Rockefeller kanunay nga nagpalit sa ubang mga kompanya sa lana aron makuha ang kompetisyon. Kini usa ka proseso nga nailhan nga pinahigda nga panagsama. Naghimo usab ang Carnegie og usa ka patas nga paghiusa. Nagpalit siya mga kompanya sa riles ug mga minahan nga puthaw. Kung tag-iya siya sa mga riles ug mga minahan, mahimo niyang mabawasan ang iyang mga gasto ug makagama ang mas baratong asero.

1 WERE THEY CAPTAINS OF INDUSTRY OR ROBBER BARONS?

Carnegie was a good judge of talent. His assistant, **Henry Clay Frick**, helped manage the **Carnegie Steel Company** on its way to success. Carnegie also wanted productive workers. He wanted them to feel that they had a vested interest in company prosperity so he initiated a profit-sharing plan.

All these tactics made the Carnegie Steel Company a multi-million dollar corporation. In 1901, he sold his interests to J.P. Morgan, who paid him 500 million dollars to create U.S. Steel.

ANDREW MELLON

The son of a banker and judge, **Andrew Mellon** showed remarkable talent for investment and banking at an early age. In 1872, his father set him up in a lumber and coal business, which he soon turned into a profitable enterprise. He joined his father's banking firm, T. Mellon & Sons, in 1880 and two years later had ownership of the bank transferred to him. In 1889, Mellon helped organize the Union Trust Company and Union Savings Bank of Pittsburgh. He also branched into industrial activities: oil, steel, shipbuilding, and construction.

Areas where Mellon's backing created giant enterprises included aluminum, industrial abrasives, and coke. Mellon financed Charles Martin Hall, whose refinery grew into the Aluminum Company of America (Alcoa). He created an entire industry through his help to Heinrich Koppers, inventor of coke ovens, which transformed industrial waste into usable products such as coal-gas, coal-tar, and sulfur. Mellon also became an early investor in the New York Shipbuilding Corporation.

Mellon was one of the wealthiest people in the United States, the third-highest income-tax payer in the mid-1920s, behind John D. Rockefeller and Henry Ford.

Unlike other industrialists of his time, Andrew Mellon also served in government. He was Secretary of the Treasury throughout the 1920s under presidents Harding, Coolidge and Hoover.

Like Carnegie, Mellon also gave away large sums of his fortune. Carnegie-Mellon University was founded with the two men's money. Mellon also provided the money to establish the National Gallery of Art in Washington, DC.

Si Carnegie usa ka maayong hukom sa talento. Ang iyang katabang nga si Henry Clay Frick, mitabang sa pagdumala sa Carnegie Steel Company sa dalan sa kalamposan. Gusto usab ni Carnegie ang mga produktibo nga mga trabahante. Gusto niya nga mabati nila nga sila adunay gipunting nga interes sa kauswagan sa kompanya busa gisugdan niya ang usa ka plano sa pagpa-ambit sa ganansya.

Ang tanan nga mga taktika gihimo ang Carnegie Steel Company nga usa ka multi-milyon nga dolyar nga korporasyon. Niadtong 1901, gibaligya niya ang iyang interes sa J.P. Morgan, nga nagbayad kaniya 500 milyones dolyares aron makamugna ang U.S. Steel.

ANDREW MELLON

Ang anak nga lalaki sa usa ka tagabangko ug maghuhukom, si Andrew Mellon nagpakita og talagsaon nga talento alang sa pagpamuhunan ug banking sa sayo nga edad. Niadtong 1872, gipahimutang siya sa iyang amahan sa us aka kahoy nga negosyo sa kahoy ug karbon, nga sa wala madugay nahimo siyang usa ka mapuslanon nga negosyo. Nag-uban siya sa kompanya sa bangko sa iyang amahan nga si T. Mellon & Sons, kaniadtong 1880 ug duha ka tuig ang milabay adunay pagbalhin sa iya sa bangko. Niadtong 1889, gitabangan ni Mellon nga i-organisar ang Union Trust Company ug Union Savings Bank sa Pittsburgh. Siya usab nagsuksok sa mga kalihokan sa industriya: lana, asero, paghimo sa barko, ug pagtukod.

Mga lugar diin gipaluyohan ni Mellon ang higanteng mga negosyo nga naglakip sa aluminyo, abrasives sa industriya, ug coke. Gi-pondohan ni Mellon si Charles Martin Hall, kansang refinery mitubo sa Aluminum Company of America (Alcoa). Naghimo siya usa ka tibuok nga industriya pinaagi sa iyang tabang kay Heinrich Koppers, imbentor sa mga hoke sa coke, nga nagbag-o sa basura sa industriya nga magamit nga mga produkto sama sa karbon-gas, karbon-tar, ug asupre. Si Mellon nahimo usab nga unang mamumuhunan sa New York Shipbuilding Corporation.

Si Mellon usa sa labing adunahan nga mga tawo sa Estados Unidos, ang ikatulo nga labing kadako nga nagbayad-buhis nga nagbayad sa buhis sa tungatunga sa 1920, sa luyo ni John D. Rockefeller ug Henry Ford.

Dili sama sa uban pang mga industriyalisante sa iyang panahon, si Andrew Mellon nagserbisyo usab sa gobyerno. Siya ang Secretary of the Treasury sa tibuok nga 1920 ubos sa mga presidente Harding, Coolidge ug Hoover.

Sama ni Carnegie, gihatagan usab ni Mellon ang daghang kantidad sa iyang kabulahanan. Ang Carnegie-Mellon University gitukod uban ang salapi sa duha ka lalaki. Gihatagan usab ni Mellon ang kuwarta aron matukod ang National Gallery of Art sa Washington, DC.

J. PIERPONT MORGAN

Not all of the tycoons of the Gilded Age were rags-to-riches stories. **J. Pierpont Morgan** was born into a family of great wealth. His father had already made a name for himself in the banking industry. With Morgan's family resources, he enjoyed the finest business education money could buy.

He did not scratch and claw his way to the top of any corporate ladder. His father arranged for an executive track position at one of New York's finest banks. Regardless of his family's advantages, Morgan had a great mind of his own. He set out to conquer the financial world, and conquer it he did.

Morgan's first business ventures were in banking. By 1860, he had already established his own foreign exchange office. He knew the power of investment. Not content to control just the banking industry, he bought many smaller ventures to make money.

During the Civil War, he paid the legally allowed fee to purchase a substitute soldier and evaded military service. Morgan made handsome profits by providing war materials.

After the war, he set out to corner the nation's financial markets. When the Panic of 1873 rocked the nation's economy, Morgan protected himself wisely and emerged in the aftermath as the king of American finance.

Despite his label as a robber baron, Morgan felt his investments benefited America. His railroad dealings helped consolidate many smaller, mismanaged firms, resulting in shorter trips and more dependable service. Two times during financial panics he allowed the federal government to purchase his vast gold supplies to stop the spiral of deflation.

He owned a bridge company and a tubing company. His most renowned purchase was in 1901, when he bought the Carnegie Steel Company for \$500 million to create **U.S. Steel**. Within ten years U.S. Steel was worth over a billion dollars.

Morgan's actions marked a shift in thinking among American industrialists. He proved that it was not necessary to be a builder to be successful. Smart investment and efficient consolidation could yield massive profits. Young entrepreneurs shifted their goals to banking in the hopes of mirroring Morgan's success.

J. PIERPONT MORGAN

Dili tanan nga mga talento sa Gilded Age ang mga istorya nga basurahan. Si J. Pierpont Morgan natawo sa usa ka pamilya nga adunay daghang katigayunan. Naghimo na ang iyang amahan og ngalan alang sa iyang kaugalingon sa industriya sa bangko. Sa mga kapanguhaan sa pamilya ni Morgan, nalipay siya sa labing kaayo nga salapi nga mapalit sa edukasyon sa negosyo.

Wala niya gipunting ug gibugkosan ang iyang agianan sa tumoy sa bisan unsang hagdan sa kompanya. Ang iyang amahan naghan-ay alang sa posisyon sa track track sa usa sa labing maayong mga bangko sa New York. Bisan pa sa mga bentaha sa iyang pamilya, adunay kaugalingon nga hunahuna ni Morgan. Naggikan siya aron pagbuntog ang kalibutan sa pinansya, ug gibuntog kini nga iyang gibuhat.

Ang una nga pagpaninguha sa negosyo ni Morgan naa sa banking. Pagka-1860, naestablisar na niya ang iyang kaugalingon nga opisina sa pagbaligya sa langyaw. Nahibal-an niya ang gahum sa pagpamuhunan. Dili kontento aron makontrol lang ang industriya sa bangko, gipalit niya ang daghang gagmay nga mga pagpaninguha aron makakuha salapi.

Atol sa Gubat sa Sibil, nagbayad siya sa legal nga gitugotan nga bayad aron makapalit usa ka kapuli nga sundalo ug makalikay sa serbisyo militar. Maayo ang kita ni Morgan pinaagi sa paghatag mga materyales sa panggubatan.

Pagkahuman sa giyera, gipunting niya ang mga merkado sa pinansyal sa nasud. Sa dihang ang Panic sa 1873 nag-uyog sa ekonomiya sa nasud, si Morgan nanalipod sa iyang kaugalingon nga maalamon ug mitunga pagkahuman nga hari sa pinansya sa Amerika.

Bisan sa iyang ngalan nga usa ka baron sa tulisan, gibati ni Morgan nga ang iyang pamuhunan nakapahimulos sa Amerika. Ang iyang mga pakigsabot sa riles nakatabang sa paghiusa sa daghang gagmay, wala'y pagdumala nga mga kompanya, nga mire resulta sa mas mubu nga mga pagbiyahe ug mas kasaligan nga serbisyo. Duha ka beses sa panahon sa pinansyal nga panic gitugotan niya ang federal nga gobyerno sa pagpalit sa iyang daghang mga suplay nga bulawan aron mapugngan ang kusog nga pagkalugi.

Siya adunay usa ka kompanya sa tulay ug usa ka kompanya sa tubing. Ang iyang labing inila nga pagpalit mao ang kaniadtong 1901, sa dihang gipalit niya ang Carnegie Steel Company sa kantidad nga \$ 500 milyon aron makamugna ang U.S. Steel. Sulod sa napulo ka tuig ang U.S. Steel nga nagkantidad kapin sa usa ka bilyon nga dolyar.

Ang mga aksyon ni Morgan nagtimaan sa pagbag-o sa panghunahuna sa mga industriyalisadong Amerikano. Gipamatud-an niya nga dili kinahanglan nga mahimong usa ka magtutukod aron magmalampuson. Ang Smart nga pagpamuhunan ug hapsay nga panagsama makahatag daghang dagkad. Ang mga batan-ong negosyante

1 WERE THEY CAPTAINS OF INDUSTRY OR ROBBER BARONS?

For all his accomplishments, he was harshly criticized. The first decade of the twentieth century brought challenges to Morgan from the government. His Northern Securities Railroad company was deemed illegal under federal antitrust law, the first such action by the national government. He was investigated by Congress for his control of the financial markets. Even U.S. Steel was forced to relinquish its monopoly.

Jaded by the criticism, Morgan moved to Europe, where he lived his final days. He was a favorite target of intellectuals who claimed that such tycoons robbed the poor of their deserved wealth. He was a hero to enterprising financiers across the land who dreamed of following his example. That is, of course, unless they were destroyed by his shrewd, fierce tactics.

By the time of his death, J. P. Morgan owned or partially owned multiple railroads, General Electric, the American Bridge Company, and AT&T. His investment bank survives today in the form of MorganStanley.

JOHN D. ROCKEFELLER

He was America's first billionaire.

In a pure sense, the goal of any capitalist is to make money. And **John D. Rockefeller** could serve as the poster child for capitalism.

nagbalhin sa ilang mga katuyoan sa pagpabangko sa mga paglaum sa pagsalamin sa kalampanan ni Morgan.

Sa tanan niyang mga nahimo, mapintas siya nga gisaway. Ang unang dekada sa ika-20 nga siglo nagdala mga hagit sa Morgan gikan sa gobyerno. Ang iyang kompanya sa Northern Securities Railroad giisip nga ilegal ilalom sa federal nga antitrust law, ang una nga aksyon sa nasyonal nga gobyerno. Giimbestigahan siya sa Kongreso tungod sa iyang pagpugong sa mga pinansyal nga merkado. Bisan ang Steel sa Estados Unidos napugos nga biyaan ang monopolyo niini.

Primary Source: Photograph

The Homestead steelworks. It was the center of Carnegie Steel and the U.S. Steel after J.P. Morgan purchased the company.

Pangunang Punoan: Litrato

Ang mga panapton nga asero sa Homestead. Kini ang sentro sa Carnegie Steel ug U.S. Steel human mapalit ni J.P. Morgan ang kompanya.

Napakyas sa pagsaway, si Morgan mibalhin sa Europe, diin siya nagpuyo sa iyang katapusang mga adlaw. Siya usa ka pinalabi nga target sa mga intelektuwal nga nag-angkon nga ang maong mga tycoon nangawat sa mga kabus sa ilang angay nga katigayunan. Siya usa ka bayani sa pagsulod sa mga nagpautang sa pinansya sa tibuok yuta nga nagdamgo sa pagsunod sa iyang ehemplo. Kana mao, sa tinuud, gawas kung sila malaglag sa iyang mabinantayon, mabangis nga mga taktika.

Sa pagkamatay niya, gipanag-iya ni J. P. Morgan o bahin nga gipanag-iya ang daghang riles, General Electric, ang American Bridge Company, ug AT&T. Ang iyang bangko sa pagpamuhunan nagpabiling karon sa porma sa MorganStanley.

JOHN D. ROCKEFELLER

Siya ang unang bilyonaryo sa Amerika.

Sa usa ka puro nga kahulugan, ang katuyoan sa bisan unsang kapitalista mao ang pagpangita salapi. Ug si John D. Rockefeller mahimong magsilbing poster nga bata alang sa kapitalismo. Sa pagbuntog sa mapaubsanon nga

1 WERE THEY CAPTAINS OF INDUSTRY OR ROBBER BARONS?

Overcoming humble beginnings, Rockefeller had the vision and the drive to become the richest person in America.

At the turn of the century, when the average worker earned \$8 to \$10 per week, Rockefeller was worth millions.

Whatever conclusions can be drawn, Rockefeller's impact on the American economy demands recognition.

Rockefeller was born in 1839 in Moravia, a small town in western New York. His father practiced herbal medicine, professing to cure patients with remedies he had created from plants in the area. John's mother instilled a devout Baptist faith in the boy, a belief system he took to his grave. After graduating from high school in 1855, his family sent him to a Cleveland business school.

Young John Rockefeller entered the workforce on the bottom rung of the ladder as a clerk in a Cleveland shipping firm. Always thrifty, he saved enough money to start his own business in produce sales. When the Civil War came, the demand for his goods increased dramatically. Rockefeller took advantage of the opportunity and amassed himself a small fortune.

He took advantage of the loophole in the Union draft law by purchasing a substitute to avoid military service. When Edwin Drake discovered oil in 1859 in **Titusville, Pennsylvania**, Rockefeller saw the future. He slowly sold off his other interests and became convinced that refining oil would bring him great wealth.

Rockefeller introduced techniques that totally reshaped the oil industry. In the mid-19th century, the chief demand was for kerosene. In the refining process, there are many by-products when crude oil is converted to kerosene. What others saw as waste, Rockefeller saw as gold. He sold one byproduct, paraffin to candle makers, and another byproduct, petroleum jelly, to medical supply companies. He even sold off other "waste" as paving materials for roads. He shipped so many goods that railroad companies drooled over the prospect of getting his business.

Rockefeller demanded **rebates**, or discounted rates, from the railroads. In exchange, he offered guaranteed the friendly railroad the right to ship his oil. He used all these methods to reduce the price of oil to his consumers. His profits soared and his competitors were crushed one by one. Rockefeller forced smaller companies to surrender their stock to his control.

sinugdanan, ang Rockefeller adunay panan-awon ug ang pagdasig nga mahimong adunahan nga tawo sa Amerika.

Sa pag-abot sa siglo, kung ang average nga mamumuo nakakuha \$ 8 hangtod \$ 10 matag semana, milyon-milyon ang Rockefeller.

Bisan unsa ang makuha sa mga konklusyon, ang epekto sa Rockefeller sa ekonomiya sa Amerika nangayo nga pag-ila.

Si Rockefeller natawo kaniadtong 1839 sa Moravia, usa ka gamay nga lungsod sa kasadpang New York. Ang iyang amahan nagpraktis sa tambal nga herbal, nga nag-ingon nga ayohon ang mga pasyente nga adunay mga tambal nga iyang gihimo gikan sa mga tanum sa lugar. Ang inahan ni Juan nagbutang sa usa ka debotadong pagtuo sa Baptist sa batang lalaki, usa ka sistema sa pagtuo nga gidala niya sa iyang lubnganan. Pagkahuman sa pagtapos sa high school kaniadtong 1855, gipadala siya sa iyang pamilya sa usa ka eskuylahan sa negosyo sa Cleveland.

Ang batan-ong si John Rockefeller misulod sa mga trabahante sa ilawom nga rung sa hagdan ingon usa ka klerk sa usa ka kompanya sa pagpadala sa Cleveland. Kanunay nga nagdagan, gitipig niya ang igo nga salapi aron masugdan ang iyang kaugalingon nga negosyo sa pagpamaligya. Sa pag-abut sa Gubat sa Sibil, ang panginahanglan alang sa iyang mga butang nadugangan. Gipahimuslan sa Rockefeller ang oportunidad ug nakaha ang iyang kaugalingon usa ka gamay nga katigayunan.

Gipahimuslan niya ang loophole sa Union draft nga balaod pinaagi sa pagpalit usa ka kapuli aron malikayan ang serbisyo sa militar. Sa dihang nadiskubrehan ni Edwin Drake ang lana kaniadtong 1859 sa Titusville, Pennsylvania, nakita sa Rockefeller ang umaabot. Hinay-hinay niyang gibaligya ang uban pa niyang interes ug nakombinsir nga ang pagpino og lana makahatag kaniyang daghang bahandi.

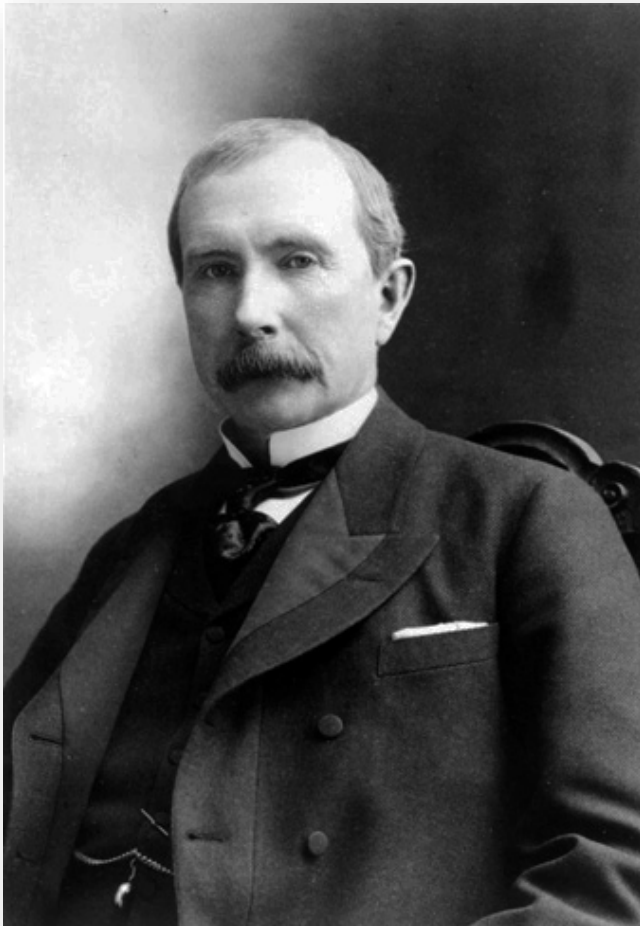
Giila sa Rockefeller ang mga teknik nga hingpit nga nagbag-o sa industriya sa lana. Sa tungatunga sa ika-19 nga siglo, ang panguna nga gipangayo alang sa kerosene. Sa proseso sa pagpino, daghang mga by-product kung ang langis sa krudo nabag-o sa kerosene. Ang nakita sa uban ingon us aka basura, nakita ni Rockefeller nga bulawan. Gibaligya niya ang usa ka byproduct, paraffin sa mga tiggama og kandila, ug laing byproduct, jelly sa petrolyo, sa mga kompanya sa suplay sa medisina. Gibaligya pa gani niya ang uban pang mga "basura" ingon mga pangpang alang sa mga dalan. Gipadala niya ang daghang mga produkto nga gisakyan sa mga kompanya sa riles tungod sa paglaom nga makuha ang iyang negosyo.

Gipangayo sa Rockefeller ang mga rebate, o diskwento, gikan sa mga riles. Sa baylo, gitanyag niya nga garantiya ang mahigalaon nga riles sa katungod sa pagpadala sa iyang lana. Gigamit niya kining tanan nga mga pamaagi aron maminusan ang presyo sa lana sa iyang mga konsumedor. Ang iyang kita gipadako ug ang iyang mga kakompetensya nahugpong. Gipugos sa Rockefeller ang

1 WERE THEY CAPTAINS OF INDUSTRY OR ROBBER BARONS?

Instead of buying his competitors, Rockefeller bought their stock. In this way, he controlled all of the business without consumers knowing who was really benefiting from their patronage. Also, Rockefeller did not have to do the day-to-day work of managing all of the businesses he controlled. However, by eliminating competition, he could guarantee profits.

This sort of arrangement is called a **trust**. A trust is a combination of firms formed by legal agreement. Trusts often reduce fair business competition. As a result of Rockefeller's shrewd business practices, his large corporation, the **Standard Oil Corporation**, became the largest business in America.

gagmay nga mga kompanya nga isurender ang ilang stock sa iyang pagkontrol.

Inay pagpalit sa iyang mga kakompetensya, gipalit ni Rockefeller ang ilang stock. Niining paagiha, kontrolado niya ang tanan nga negosyo nga wala nahibal-an sa mga konsumante kung kinsa gyud ang nakabenebisyo sa ilang patronage. Ingon man, dili kinahanglan buhaton ni Rockefeller ang adlaw-adlaw nga trabaho sa pagdumala sa tanan nga mga negosyo nga iyang gikontrol. Bisan pa, pinaagi sa pagtangtang sa kompetisyon, makagarantiya niya ang kita.

Kini nga matang sa paghan-ay gitawag nga usa ka pagsalig. Ang usa ka pagsalig mao ang usa ka kombinasyon sa mga kumpanya nga naporma pinaagi sa ligal nga kasabutan. Ang pagsalig kanunay gipakunhod ang patas nga kompetisyon sa negosyo. Ingon usa ka sangputanan sa mabinantayon nga batasan sa negosyo sa Rockefeller, ang iyang dako nga korporasyon, ang Standard Oil Corporation, nahimong labing dako nga negosyo sa Amerika.

Primary Source: Photograph

John D. Rockefeller at the height of his power and influence. In later years he turned control of his company over to his sons and lieutenants. He became an avid golfer and retired to Florida.

Pangunang Punoan: Litrato

John D. Rockefeller sa gitas-on sa iyang gahum ug impluwensya. Sa ulahing mga tuig siya gipugngan ang iyang kompaniya sa iyang mga anak nga lalaki ug tenyente. Nahimo siyang usa ka ganid nga golfer ug miretiro sa Florida.

1 WERE THEY CAPTAINS OF INDUSTRY OR ROBBER BARONS?

As the new century dawned, Rockefeller's investments mushroomed. With the advent of the automobile, gasoline replaced kerosene as the number one petroleum product. Rockefeller was a bona fide billionaire. Critics charged that his labor practices were unfair. Employees pointed out that he could have paid his workers a fairer wage and settled for being a half-billionaire.

Before his death in 1937, Rockefeller gave away nearly half of his fortune. Churches, medical foundations, universities, and centers for the arts received hefty sums of oil money. Whether he was driven by good will, conscience, or his devout faith in God is unknown. Regardless, he became a hero to many enterprising Americans.

Sa pagsubang sa bag-ong siglo, ang pagpamuhunan sa Rockefeller. Sa pag-abut sa awto, gipulihan sa gasolina ang kerosene ingon ang numero unong produktong petrolyo. Ang Rockefeller usa ka bilyonaryo nga bona fide. Gisumbong sa mga kritiko nga dili makatarunganon ang iyang mga labor labor. Gipasabut sa mga kawani nga mahimo niya mabayran ang iyang mga trabahante sa usa ka patas nga suhol ug gipahamtang alang sa usa ka tunga sa bilyonaryo.

Sa wala pa siya mamatay sa 1937, gihatagan ni Rockefeller hapit katunga sa iyang katigayunan. Mga simbahan, medikal nga patukoranan, unibersidad, ug sentro sa mga arts nakadawat daghang salapi sa salapi sa lana. Bisan kung giaghat siya sa maayong kabubut-on, konsensya, o ang iyang debotado nga pagtuo sa Diyos wala mahibal-an. Bisan pa man, nahimo siyang bayani sa daghang mga Amerikano nga nakasuko.

Primary Source: Photograph

William Clark's mansion on 5th Avenue in New York City. The stretch of road became known as "Millionaires' Row" because of the numerous mansions build there by the super-rich of the Gilded Age.

Pangunang Punoan: Litrato

Ang mansion ni William Clark sa 5th Avenue sa New York City. Ang agianan sa kalsada nailhan nga "Millionair 'Row" tungod sa daghang mga mansyon nga gitukod didto pinaagi sa labing adunahan sa Gilded Age.

OTHER INDUSTRIALISTS

Marshall Field of Chicago was the founder of Marshall Field and Company, a major department store chain. His business was renowned for its then-exceptional level of quality and customer service. Eventually, his company merged with Macy's. Field is also known for some of his philanthropic donations, providing funding for the Field Museum of Natural History and donating land for the campus of the University of Chicago.

Leland Stanford was an industrialist and politician who migrated to California from New York at the time of the Gold Rush. He became a successful merchant and wholesaler, and built a business empire. He spent one two-year term as Governor of California after his election in 1861, and later eight years as a senator from the state. As president of Southern Pacific Railroad and, beginning in 1861, Central Pacific, he had tremendous power in the region and a lasting impact on California. He and his wife founded Stanford University.

William Clark started his career as a miner and merchant during the heady days of the gold rush. Eventually, he made his way to Butte, Montana, where he built a mining empire based on copper. Known as the "Copper King," Clark eventually also became a senator, although it was widely known that he had purchased the honor by bribing Montana legislators.

CONCLUSION

They built the industrial America that we know today. In that sense, they can rightly be heralded as **captain of industry**. They certainly demonstrated impressive talent for business, leadership and investment, and many of them gave away large portions of their fortunes to benefit society. Or, should he be demonized as a **robber barons** who exploited poor immigrant workers, unjustly enriched themselves, and manipulated government to their advantage?

What do you think? Where they robber barons or captains of industry?

UBANG INDUSTRIALISTS

Ang Marshall Field sa Chicago mao ang magtutukod sa Marshall Field and Company, usa ka dakong kadena sa tindahan sa departamento. Ang iyang negosyo nabantog tungod sa pagkahuman sa labing taas nga lebel sa kalidad ug serbisyo sa kustomer. Sa kadugayan, ang iyang kompaniya naghiusa sa Macy's. Nahibal-an usab ang kapatagan sa pipila sa iyang mga donasyon sa philanthropic, nga naghatag pondo alang sa Field Museum of Natural History ug naghatag donasyon nga yuta alang sa campus sa University of Chicago.

Si Leland Stanford usa ka industriyalista ug politiko nga mibalhin sa California gikan sa New York sa panahon sa Gold Rush. Nahimo siyang malampuson nga magpapatigayon ug magbabaligya, ug nagtukod usa ka emperyo sa negosyo. Siya migahin usa ka duha ka tuig nga termino isip Gobernador sa California pagkahuman sa iyang pagpili sa 1861, ug pagkahuman walo ka tuig ingon usa ka senador gikan sa estado. Isip presidente sa Southern Pacific Railroad ug, sugod kaniadtong 1861, Central Pacific, adunay daghang gahum sa rehiyon ug usa ka malungtaron nga epekto sa California. Siya ug ang iyang asawa nagtukod sa Stanford University.

Gitugdan ni William Clark ang iyang karera isip usa ka minero ug magpapatigayon sa panahon nga kusog nga pagdali sa bulawan. Sang ulihi, nakadto sia sa Butte, Montana, diin nagtukod ang isa ka emperyo sa pagmina base sa tumbaga.

KONKLUSYON

Gitukod nila ang industriyal nga America nga atong nahibal-an karon. Nianang paagiha, husto nga mahimo silang iproklama isip kapitan sa industriya. Tino nga gipakita nila ang impresibo nga talento alang sa negosyo, pamunuan ug pagpamuhunan, ug daghan kanila ang naghatag sa daghang bahin sa ilang mga kabulahanan aron makabenepisyo sa katilingban. O, kinahanglan ba siyang ipasulud ingon usa ka mga barons sa tulisan nga nagpahimulos sa mga kabus nga mamumuo sa imigrante, dili makatarunganon nga nagpayaman sa ilang kaugalingon, ug gimaniobra ang gobyerno alang sa ilang kaayohan?

Unsa ang imong gihunahuna? Asa nila gikawatan ang mga baron o mga kapitan sa industriya?

1 WERE THEY CAPTAINS OF INDUSTRY OR ROBBER BARONS?

SUMMARY

In the decades after the Civil War, the industrial revolution exploded in the North. This period saw a rise in consolidation and the development of monopolies dominated by extraordinarily wealthy industrialists.

Cornelius Vanderbilt dominated the transportation industry. He started with ferries, but later owned the New York Central Railroad. He was the first to start giving away his fortune. His money built Vanderbilt University.

Andrew Carnegie consolidated the steel industry. Pittsburg grew as the center of the steel industry. Carnegie sold his steel empire to J.P. Morgan in 1901. He gave his money away to build libraries, universities and Carnegie Hall in New York City.

Andrew Mellon was a leader in the banking industry. He also served in government as Secretary of the Treasury. He gave his money to build the National Art Gallery in Washington, DC.

J.P. Morgan was also a banker. He bought Carnegie's steel company and renamed it US Steel. He also owned controlling stakes in General Electric, AT&T and numerous railroads.

John D. Rockefeller was the nation's richest man. He owned Standard Oil. He pioneered the use of trusts as a way to avoid antitrust laws. Rockefeller gave his money away to build universities and hospitals.

Other great industrialists of the time included Marshall Field who owned a department store chain and Leland Stanford who owned land and railroads in California. Stanford University was built with his money. William Clark dominated copper mining.

People who admired these men called them captains of industry. Those who criticized them for their underhanded competitive tactics and mistreatment of workers called them robber barons.

Some of these industrialists tried to dominate all of one stage of a business. For example, Clark bought all of the copper mines. This is a horizontal monopoly. Others bought one company at each stage of business. Carnegie bought a steel mine, iron ore mine, railroad and ships. This is a vertical monopoly. Rockefeller used trusts to high his businesses. In this way, he controlled many companies that the public thought were competitors.

KATINGBANAN

Sa mga dekada pagkatapos sa Gubat sa Sibil, ang rebolusyon sa industriya mibuto sa North. Ang kini nga panahon nakita ang pagtaas sa panagsama ug pag-uswag sa mga monopolyo nga gimandoan sa mga labi nga adunahan nga industriyalisado.

Si Cornelius Vanderbilt ang nagpatigbabaw sa industriya sa transportasyon. Nagtan-aw siya sa mga ferry, apan sa ulahi nakapanag-iya sa New York Central Railroad. Siya ang una nga nagsugod sa paghatag sa iyang kwarta aron magtukod ang nagtukod sa Vanderbilt University.

Gipunting ni Andrew Carnegie ang industriya sa asero. Ang Pittsburg nagtubo ingon sentro sa industriya sa asero. Gibaligya ni Carnegie ang iyang puthaw nga emperyo sa J.P. Morgan kaniadtong 1901. Gihatagan niya ang iyang kwarta aron magtukod mga libraries, unibersidad ug Carnegie Hall sa New York City.

Si Andrew Mellon usa ka nanguna sa industriya sa banking. Nagsilbi usab siya sa gobyerno isip Sekretaryo sa Bahandi. Gihatagan niya ang iyang kwarta aron matukod ang National Art Gallery sa Washington, DC.

Si J.P. Morgan usa usab ka banker. Nagpalit siya sa kompanya nga asero ni Carnegie ug ginanlan kini nga US Steel. Siya usab adunay tag-iya nga pagkontrol sa mga stake sa General Electric, AT&T ug daghang mga riles.

Si John D. Rockefeller mao ang labing adunahan sa nasud. Naa siyay tag-iya nga Standard Oil. Nagpayunir siya sa paggamit sa mga pagsalig ingon usa ka paagi aron malikayan ang mga balaod nga antitrust. Gihatagan ni Rockefeller ang iyang kwarta aron magtukod mga unibersidad ug ospital.

Ang uban pang mga bantog nga industriyalisante sa panahon naglakip sa Marshall Field nga tag-iya sa usa ka department store chain ug Leland Stanford nga nanag-iya sa yuta ug riles sa California. Ang Stanford University gitukod gamit ang iyang kwarta. Gipangunahan ni William Clark ang pagmina sa tumbaga.

Ang mga tawo nga nakadayeg niini nga mga lalaki gitawag sila nga mga kapitan sa industriya. Kadtong nagsaway kanila tungod sa ilang gisalikway nga mga taktika sa kompetisyon ug pagdagmal sa mga mamumuo nagtawag kanila nga mga kawatan.

Pipila sa mga industriyalisante nga misulay sa paghari sa tanan nga usa ka yugto sa usa ka negosyo. Pananglitan, gipalit ni Clark ang tanan nga mga mina sa tumbaga. Kini usa ka pinahigda nga monopolyo. Ang uban nagpalit usa ka kompanya sa matag yugto sa negosyo. Nagpalit si Carnegie og minahan nga puthaw, minahan nga iron ore, riles sa tren ug mga barko. Kini usa ka bertikal nga monopolyo. Gigamit sa Rockefeller ang pagsalig sa taas nga negosyo. Niining paagih, kontrolado niya ang daghang kompanya nga gihunahuna sa publiko nga mga kakompetensya.

KEY CONCEPTS

Philanthropy: Giving money. For example, Carnegie donated much of his fortune to build libraries around the world.

Horizontal Integration: A type of monopoly in which one business controls all of one stage of an industry. For example: Carnegie owned all of the steel mills.

Vertical Integration: A type of monopoly in which a business undercuts its competitors by owning a company at each stage of an industry. For example: Carnegie owned mines, ships, railroads, and steel mills.

Rebate: Money paid back as an incentive. For example, railroad companies gave Rockefeller these in exchange for the exclusive right to ship his oil.

Trust: A legal business entity that owns other companies. Industrialists used these to avoid taxes, laws restricting business practices, and to hide the integration of the many elements of their empires.

Captain of Industry: Nickname for the industrialists of the Gilded Age. It alludes to the fact that they led great enterprises and advanced the quality of life for many Americans.

Robber Baron: Derogatory nickname for the industrialists of the Gilded Age. It refers to the unfair business practices they engaged in and their mistreatment of workers.

PEOPLE AND GROUPS

Cornelius Vanderbilt: American business leader who made a fortune in the shipping and railroad business in the 1800s. Known as the Commodore, he owned the New York Central Railroad and built New York City's Grand Central Terminal.

Andrew Carnegie: Industrialist who monopolized the steel industry.

Henry Clay Frick: Carnegie's top assistant. An industrialist in his own right, he owned the coke mines used to power the Carnegie steel operation.

Andrew Mellon: American financier. He was so wealthy he bailed out the U.S. government during financial crisis.

J.P. Morgan: American financier who purchased Carnegie Steel. His businesses were the target of antitrust lawsuits.

John D. Rockefeller: American industrialist who dominated the oil business. He was the richest man in America.

Marshall Field: American industrialist who dominated the department store industry. His chain of stores was based in Chicago, Illinois.

Leland Stanford: Industrialist and politician who made his fortune in California during the Gold Rush. He went on to be president of the Southern Pacific Railroad and Governor of California.

William Clark: Industrialist who dominated the copper mining industry. He was known as the "Copper King."

LOCATIONS

Pittsburg, Pennsylvania: City in western Pennsylvania that was home to America's steel industry.

Titusville, Pennsylvania: Site of the first oil wells in America. Rockefeller got his start refining the oil found here.

COMPANIES

Carnegie Steel Company: Andrew Carnegie's steel business. Later known as U.S. Steel after it was purchased by J.P. Morgan.

U.S. Steel: Name given to Carnegie Steel after it was purchased by J.P. Morgan.

Standard Oil Corporation: John D. Rockefeller's petroleum business.

2

S E C O N D Q U E S T I O N DOES MONEY MAKE YOU POWERFUL?

IS GREED
GOOD?

INTRODUCTION

The Gilded Age was a time during which a few people controlled most of America's money. This inequality has repeated itself a various times in America's history, including in the present. Wealth is often seen as a mark of success and the industrialists were either looked up to or reviled for their extravagant wealth, but certainly respected for the power their wealth bought.

Politicians in the Gilded Age understood the power of money. Many of them took money for business owners in exchange for favors. Bribery was common, and corruption in city government was so prevalent that it was practiced openly.

But the great monopolies of the past do not exist today, and although there are still dishonest politicians who take bribes for favors, our current situation is far better than the days of the Gilded Age. So, money did not always win out.

What do you think? Does money make you powerful?

PASIUNA

Ang Gilded Age usa ka panahon diin pipila ka mga tawo ang nagkontrol sa kadaghanan sa salapi sa Amerika. Kini nga dili pagkakapareho nagbalik-balik sa iyang kaugalingon sa daghang mga panahon sa kasaysayan sa America, lakip na sa karon. Ang katigayunan sagad nga nakita ingon usa ka marka sa kalampanan ug ang mga industriyalisista nga bisan sa pagtan-aw o gibiyabiay alang sa ilang labi ka labi nga katigayunan, apan tinuud nga gitahud alang sa gahum nga gipalit sa ilang katigayunan.

Ang mga politiko sa Gilded Age nakasabut sa gahum sa salapi. Daghan kanila ang nagkuha salapi alang sa mga tag-iya sa negosyo baylo sa mga pabor. Kasagaran ang pagpanulis, ug ang korapsyon sa gobyerno sa lungsod kaylap nga kini gihimo sa dayag.

Apan ang mga bantog nga mga monopolyo sa una wala karon, ug bisan pa adunay mga dili matinuud nga mga pulitiko nga nagdawat suhol alang sa mga pabor, ang atong kahimtang karon labi ka maayo kaysa mga adlaw sa Gilded Age. Mao nga, ang salapi dili kanunay magdaug.

Unsa ang imong gihunahuna? Ang kwarta makahatag ba nimo kusog?

THE FORGETTABLE PRESIDENTS

The Gilded Age is usually remembered for the accomplishments of thousands of American thinkers, inventors, entrepreneurs, writers, and promoters of social justice. Few politicians had an impact on the tremendous change transforming America. The Presidency was at an all-time low in power and influence, and the Congress was rife with corruption. State and city leaders shared in the graft, and the public was kept largely unaware. Much like in the colonial days, Americans were not taking their orders from the top; rather, they were building a new society from its foundation.

The American Presidents who resided in the White House from the end of the Civil War until the 1890s are sometimes called the Forgettable Presidents. A case-by-case study helps illustrate this point.

Andrew Johnson was so hated he was impeached and would have been removed from office were it not for a single Senate vote.

Ulysses S. Grant was a war hero but was unprepared for public office. He had not held a single elected office prior to the Presidency and was totally naive to the workings of Washington. He relied heavily on the advice of insiders who were stealing public money. His secretary of war sold Native American land to investors and pocketed public money. His private secretary worked with officials in the Treasury Department to steal money raised from the tax on whiskey.

Many members of his Administration were implicated in the **Crédit Mobilier Scandal**, which defrauded the American public of common land. Grant himself seemed above these scandals, but lacked the political skill to control his staff or replace them with officers of integrity.

His successor was **Rutherford B. Hayes**. Hayes himself had tremendous integrity, but his Presidency was weakened by the means of his election. After the electoral votes were counted, his opponent, Samuel Tilden, already claimed a majority of the popular vote and needed just one electoral vote to win. Hayes needed twenty. Precisely twenty electoral votes were in dispute because the states submitted double returns — one proclaiming Hayes the victor, the other Tilden. A Republican-biased electoral commission awarded all 20 electoral votes to the Republican Hayes, and he won by just one electoral vote.

ANG PAMANGKOT SA PRESIDENTE

Ang Gilded Age sagad nga nahinumdoman alang sa mga nahimo sa libu-libo nga mga Amerikano nga naghunahuna, imbentor, negosyante, magsusulat, ug tigpasiugda sa hustisya sa sosyal. Pipila lang nga mga politiko ang adunay epekto sa dako nga pagbag-o sa pag-usab sa Amerika. Ang Pangulo naa sa ubos nga panahon sa gahum ug impluwensya, ug ang Kongreso napuno sa korapsyon. Ang mga lider sa estado ug lungsod nakigbahin sa pagsumbak, ug ang publiko wala gyud nahibal-an. Sama sa mga panahon sa kolonyal, ang mga Amerikano wala makadawat sa ilang mga mando gikan sa taas; hinoon, nagtukod sila usa ka bag-ong katilingban gikan sa pundasyon niini.

Ang mga Amerikano nga Presidente nga nagpuyo sa White House gikan sa katapusan sa Gubat sa Sibil hangtod sa 1890 usahay gitawag nga Mga Kalimtan nga Pangulo. Ang usa ka case-by-case nga pagtuon makatabang sa paghulagway niini nga punto.

Gikasilagan kaayo si Andrew Johnson nga siya gi-impeach ug kuhaon sa katungdanan kung dili tungod sa usa ka boto sa Senado.

Si Ulysses S. Grant usa ka bayani sa giyera apan wala andam alang sa opisina sa publiko. Wala siya naghupot sa usa ka napili nga opisina sa wala pa ang Kapangulohan ug hingpit nga naawa sa mga pagtrabaho sa Washington. Nagsalig kaayo siya sa tambag sa mga tagaloob nga nangawat og kwarta sa publiko. Ang iyang sekretaryo sa giyera gibaligya ang yuta nga Native American sa mga namuhano ug gipamaligya ang kuwarta sa publiko. Ang iyang pribado nga sekretaryo nga nagtrabaho kauban ang mga opisyal sa Treasury Department aron mangawat sa kuwarta nga nakuha gikan sa buhis sa whisky.

Daghang mga myembro sa iyang Administrasyon ang nasimhot sa Crédit Mobilier Scandal, nga nagpahawa sa Amerikano nga publiko sa kasagaran nga yuta. Si Grant sa iyang kaugalingon daw labaw sa kini nga mga eskandalo, apan kulang sa kahanas sa politika aron makontrol ang iyang kawani o pulihan sila sa mga opisyal nga may integridad.

Ang misunod kaniya mao si Rutherford B. Hayes. Si Hayes mismo adunay dakong integridad, apan ang iyang Kapangulohan naluya pinaagi sa iyang pagkapili. Human maihap ang mga boto sa eleksyon, ang iyang kontra, si Samuel Tilden, nangangkon na nga kadaghanan sa popular nga boto ug nanginahanglan usa lang ka boto sa elektor aron magdaog. Gikinahanglan mga Hayes kawhaan. Ang ensakto nga kawhaan ka mga boto sa eleksyon ang nag-away tungod kay ang mga estado nagsumite nga doble nga pagbalik - usa nga nagpahayag nga si Hayes ang nagdaog, ang lain nga Tilden. Usa ka komisyon sa elektorat nga biyahe sa Republikano ang naghatag sa tanan nga 20 nga mga boto sa eleksyon sa Republican Hayes, ug siya nakadaog sa usa lamang ka boto sa elektorat.

2 DOES MONEY MAKE YOU POWERFUL?

While he was able to claim the White House, many considered his election a fraud, and his power to rule was diminished.

James Garfield succeeded Hayes to the Presidency. After only four months, his life was cut short by an assassin's bullet. Charles Guiteau, the killer, was so upset with Garfield for overlooking him for a political job that he shot the President in cold blood on the platform of the Baltimore and Potomac train station.

Vice-President **Chester Arthur** became the next leader. Although his political history was largely composed of appointments of friends, the tragedy that befell his predecessor led him to believe that the system had gone bad. He signed into law the **Pendleton Civil Service Act**, which opened many jobs to competitive exam rather than political connections. The Republican Party rewarded him by refusing his nomination for the Presidency in 1884.

One President impeached, one President drowning in corruption, one President elected by possible fraud, one President assassinated, and one disgraced by his own party for doing what he thought was right. Clearly, this was not a good time in Presidential history.

POLITICAL CORRUPTION

This was an era of congressional supremacy. The Republican Party dominated the Presidency and the Congress for most of these years. Both houses of Congress were full of representatives owned by big business. That is to say, big business owners donated such large sums of money to the politicians that the people's elected

Samtang nakuha niya ang pag-angkon sa White House, daghan ang nag-isip sa iyang eleksyon nga usa ka panglimbong, ug ang iyang gahum sa pagmando nagkunhod.

Si James Garfield mipuli ni Hayes sa pagkapangulo. Pagkahuman sa upat ka bulan, ang iyang kinabuhi gipamubu sa usa ka bala sa pagpatay. Si Charles Guiteau, ang mamumuno, nasuko kaayo kay Garfield tungod sa pagkakita niya sa trabaho sa politika nga gipusil niya ang Presidente sa bugnaw nga dugo sa plataporma sa estasyon sa tren sa Baltimore ug Potomac.

Secondary Source: Lithograph

An artists' rendition of the assassination of President Garfield by Charles Guiteau

Ikaduha nga Tinubdan: Lithograph

Usa ka hubad sa artista sa pagpatay sa Presidente Garfield ni Charles Guiteau..

Si Bise-Presidente Chester Arthur nahimong sunod nga lider. Bisan pa ang iyang kasaysayan sa politika nga gilangkuban sa mga gitudlo nga mga higala, ang trahedyang nahinabo sa iyang nauna nga panudlo ang nagpatuo kaniya nga ang sistema daotan. Nagpirma siya sa balaod nga Pendleton Civil Service Act, nga nagbukas sa daghang mga trabaho sa kompetisyon sa kompetisyon imbis sa mga koneksyon sa politika. Gantihan siya sa Partido sa Republikano pinaagi sa pagdumili sa iyang pagkainomado sa pagkapangulo niadtong 1884.

Usa ka Presidente ang nag-impeaching, usa ka Presidente nga nalunod sa korapsyon, usa nga Presidente nga gipili sa posible nga pagpanglimbong, usa nga Presidente ang gipatay, ug usa nga gipakaulawan sa iyang kaugalingon nga partido sa pagbuhay sa iyang gihunahuna nga tama. Klaro nga dili kini maayo nga panahon sa kasaysayan sa Presidente.

CORRUPTION SA POLITIKAL

Kini usa ka panahon sa pagkalabaw sa kongreso. Ang Partido sa Republikano naghari sa Pagpangulo ug sa Kongreso sa kadaghanan niining mga tuig. Ang parehong mga balay sa Kongreso puno sa mga representante nga gipanag-iya sa dagkong negosyo. Sa ato pa, daghang mga tag-iya sa negosyo ang naghatag og daghang kantidad sa salapi sa mga pulitiko nga ang mga napili nga mga pinuno

2 DOES MONEY MAKE YOU POWERFUL?

leaders listened more carefully to their corporate supporters than to the voters themselves.

Laws regulating campaigns were minimal and big money bought a government that would not interfere. Similar conditions existed in the states. City governments were dominated by political machines. Members of a small network gained power and used the public treasury to stay in power — and grow fabulously rich in the process.

Becoming **mayor** of a big city in the Gilded Age was like walking into a cyclone. Demands swirled around city leaders. Better sewers, cleaner water, new bridges, more efficient transit, improved schools, and suitable aid to the sick and needy were some of the more common demands coming from a wide range of interest groups.

To cope with the city's problems, government officials had a limited resources and personnel. Democracy did not flourish in this environment. To bring order out of the chaos of the nation's cities, political bosses emerged who did not shrink from corrupt deals if they could increase their power bases. The people and institutions the bosses controlled were called the **political machine**.

Personal politics can at once seem simple and complex. To maintain power, a **boss** had to keep his constituents happy. Most political bosses appealed to the newest, most desperate part of the growing populace — the immigrants. Occasionally bosses would provide relief kitchens to receive votes. Individuals who were leaders in local neighborhoods were sometimes rewarded city jobs in return for the loyalty of their constituents.

Bosses knew they also had to placate big business, and did so by rewarding them with lucrative contracts for construction of factories or public works. These industries would then pump large sums into keeping the political machine in office. It seemed simple: "You scratch my back and I'll scratch yours." However, bringing diverse interests together in a city as large as New York, Philadelphia, or Chicago required hours of legwork and great political skill.

All the activities mentioned so far seem at least semi-legitimate. The problem was that many political machines broke their own laws to suit their purposes. As contracts were awarded to legal business entities, they were likewise awarded to illegal gambling and prostitution rings. Often profits from these unlawful

sa katawhan labi nga namati sa ilang mga tagasuporta sa kompaniya kaysa sa mga botante mismo.

Ang mga balaod nga nag-regulate sa mga kampanya gamay ra ug dako nga salapi nga gipalit sa gobyerno nga dili makagambala. Ang susamang mga kahimtang nga naglungtad sa mga estado. Ang mga gobyerno sa syudad gisakop sa mga makina sa politika. Ang mga miyembro sa usa ka gamay nga network nakakuha gahum ug gigamit ang panudlanan sa publiko aron magpabilin sa gahum - ug nagtubo nga labi ka adunahan sa proseso.

Nahimong mayor sa usa ka dako nga lungsod sa Gilded Age sama sa paglakaw sa usa ka bagyo. Ang mga kaguliyang naglibot sa mga lider sa lungsod. Ang labi ka maayo nga mga panahi, tubig nga mas limpyo, bag-ong mga tulay, mas episyente nga pagbalhin, pag-ayo sa mga eskuylahan, ug angay nga tabang sa mga masakiton ug nanginahanglan mga pipila nga labi ka labi nga gipangayo nga nagagikan sa lainlaing mga grupo sa interes.

Aron ma-atubang ang mga problema sa lungsod, ang mga opisyal sa gobyerno adunay limitado nga mga kapanguhaan ug kawani. Ang demokrasya wala molambo sa kini nga palibot. Aron mapagawas ang kagubot sa mga lungsod sa nasud, migawas ang mga tagpunitika sa politika nga wala magpugong sa mga daotan nga kasabutan kung madugangan nila ang ilang mga sukaranan sa kuryente. Ang mga tawo ug mga institusyon nga gikontrol sa mga boss gitawag nga makina sa politika.

Ang personal nga politika mahimo'g ingon ka yano ug komplikado. Aron mahuptan ang gahum, kinahanglan ipadayon sa usa ka boss ang malipayon sa iyang mga nasakup. Kadaghanan sa mga bossing sa politika naghangyo sa labing bag-o, labing desperado nga bahin sa nagtubo nga populasyon - ang mga imigrante. Usahay ang mga boss maghatag mga relief kusina aron makadawat mga boto. Ang mga indibidwal nga nanguna sa mga lokal nga kasilinganan usahay gantihan ang mga trabaho sa syudad alang sa pagkamaunungon sa ilang mga nasunugan.

Nahibal-an sa mga bosses nga kinahanglan usab sila magbutang og dagko nga negosyo, ug gibuhat kini pinaagi sa pagganti kanila og mga mapuslanon nga mga kontrata alang sa pagtukod sa mga pabrika o mga publiko nga buhat. Ang kini nga mga industriya mahimo'g makakalot og daghang kantidad aron mapadayon ang opisina sa politika. Ingon og yano: "Gibuak nimo ang akong bukobuko ug imo akong gipunit." Bisan pa, ang pagpahiusa sa lainlaing interes sa usa ka lungsod nga sama kadako sa New York, Philadelphia, o Chicago nanginahanglan daghang oras sa legwork ug maayo nga kahanas sa politika.

Ang tanan nga mga kalihokan nga gihisgutan kutob karon mahimo'g dili moubos sa semi-lehitimo. Ang problema mao nga daghang mga makina sa politika ang nagbungkag sa ilang kaugalingon nga mga balaod aron mahiuyon sa ilang katuyoan. Samtang gihatagan ang mga kontrata sa mga ligal nga negosyo nga entidad, gihatagan usab sila sa iligal nga sugal ug pagpamaligya sa pagpamaligya.

enterprises lined the pockets of city officials. Public tax money and **bribes** from the business sector increased the bank accounts of these corrupt leaders.

Voter fraud was widespread. Political bosses arranged to have voter lists expanded to include many phony names. In one district, a four-year-old child was registered to vote. In another, a dog's name appeared on the polling lists. Members of the machine would "vote early and often," traveling from polling place to polling place to place illegal votes. One district in New York one time reported more votes than it had residents.

Kasagaran ang kita gikan sa dili supak nga mga negosyo naglinya sa mga bursa sa mga opisyal sa lungsod. Ang kuwarta sa publiko nga buhis ug suhol gikan sa sektor sa negosyo nagpadako sa mga account sa bangko sa mga dunot nga lider.

Kaylap ang pagpanglimbong sa mga botante. Gilaraw sa mga bossing sa politika nga magpalapad ang mga lista sa mga botante aron malakip ang daghang mga ngalan sa phony. Sa usa ka distrito, usa ka upat ka tuig nga bata ang narehistro aron magboto. Sa lain, usa ka ngalan sa iro ang nagpakita sa mga lista sa botohan. Ang mga miyembro sa makina "moboto sa sayo ug kanunay," nga nagbiyaha gikan sa lugar sa botohan sa lugar nga botohan aron ibutang ang mga boto nga ilegal. Usa ka distrito sa New York usa ka higayon ang nagreport sa daghang mga boto kaysa sa mga residente.

Primary Source: Editorial Cartoon

In this cartoon, Boss Tweed is depicted guarding the ballot box. This is critical of the role he and political machines played in manipulating elections to their advantage.

Pangunang Punoan: Cartoon sa Editorial

Sa kini nga cartoon, gipakita ni Boss Tweed nga nagbantay sa balota nga kahon. Kritikal kini sa papel nga iyang gihimo ug mga makina sa politika sa paglansar sa mga piniliay sa ilang bentaha.

The most notorious political boss of the age was **William "Boss" Tweed** of New York's **Tammany Hall**. For twelve years, Tweed ruled New York. He gave generously to the poor and authorized the handouts of Christmas turkeys and winter coal to prospective supporters. In the process, he fleeced the public out of millions of

Ang labing inila nga boss sa politika sa edad mao si William "Boss" Tweed sa Tammany Hall sa New York. Sulod sa napulog-duha ka tuig, gimandoan ni Tweed ang New York. Daghang gihatagan niya ang mga kabus ug gitugotan ang mga handout sa mga turkey sa Pasko ug karbon sa tingtugnaw sa mga nagsuporta sa mga tigpaluyo. Sa proseso, gipalayo niya ang publiko gikan sa milyon-milyon

taxpayer money, which went into the coffers of Tweed and his associates.

Attention was brought to Tweed's corruption by political cartoonist **Thomas Nast**. Nast's pictures were worth more than words as many illiterate and semi-literate New Yorkers were exposed to Tweed's graft. A zealous attorney named Samuel Tilden convicted Tweed and his rule came to an end in 1876. Mysteriously, Tweed escaped from prison and traveled to Spain, where he was spotted by someone who recognized his face from Nast's cartoons. He died in prison in 1878.

Not until the dawn of the 20th century would serious attempts be made to correct the abuses of Gilded Age government.

THE GOSPEL OF WEALTH

From these examples of graft in business and government, it would seem that men with wealth and positions of authority during the Gilded Age only thought of enriching themselves. However, this was not always the case. As mentioned earlier, many of the great industrialists of the era gave away huge sums of money. Steel magnate Andrew Carnegie is remembered for articulating this philosophy.

Carnegie put his ideas into print in 1889 in an article entitled "Wealth", or as it is more commonly known, "**The Gospel of Wealth**". In it, Carnegie describes the responsibility of the new upper class of self-made rich. He proposed that the best way of dealing with the new phenomenon of wealth inequality was for the wealthy to redistribute their surplus means in a responsible and thoughtful manner. Normally, wealthy families passed their fortunes down to the children, such as was the case in Europe. Carnegie disliked this idea arguing that dependents should be supported by their work, not with their parents' money.

In *The Gospel of Wealth*, Carnegie asserted that hard work and perseverance lead to wealth, and made it clear that the duty of the rich was to live modest lifestyles. Carnegie argued that surplus wealth is put to best use when it is administered carefully by the wealthy. Carnegie also argued against wasteful use of capital in the form of extravagance, irresponsible spending, or self-indulgence, instead promoting the administration of money over the course of one's lifetime toward the cause of reducing the difference between the rich and poor.

nga salapi nga nagbayad sa buhis, nga gisulod sa lungon ni Tweed ug iyang mga kauban.

Ang atensyon gidala sa korapsyon sa Tweed sa politikal nga cartoonist nga si Thomas Nast. Ang mga litrato ni Nast mas bililhon pa kaysa mga pulong tungod kay daghang mga dili mahibal-an ug semi-litro nga mga taga-New York ang nahayag sa pagsumbak sa Tweed Ang usa ka madasigon nga abogado nga ginganlag Samuel Tilden nakombikto nga si Tweed ug natapos ang iyang pagmando kaniadtong 1876. Ang misteryoso, si Tweed nakalingkawag gikan sa bilangoan ug mibiyahe sa Espanya, diin siya nakita sa usa ka tawo nga nakaila sa iyang nawong gikan sa mga cartoon ni Nast. Napatay siya sa bilangoan kaniadtong 1878.

Dili hangtod sa kaadlawon sa ika-20ng siglo nga mahimo'g seryoso nga mga pagsulay ang pagtul-id sa mga pag-abuso sa gobyerno sa Gilded Age.

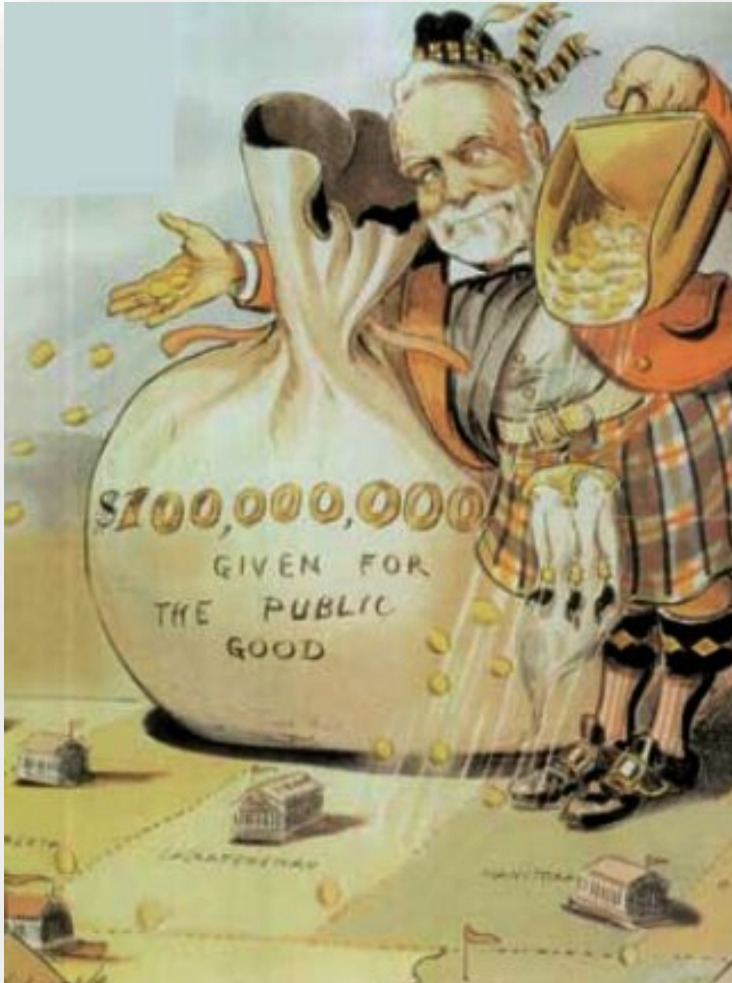
ANG GOSPEL SA KINABUHI

Gikan sa kini nga mga pananglitan sa pagsumbak sa negosyo ug gobyerno, ingon nga ang mga tawo nga adunay katigayunan ug mga posisyon sa awtoridad sa panahon sa Gilded Age naghunahuna lamang sa pagpauwag sa ilang kaugalingon. Apan, dili kini kanunay ang nahitabo. Sama sa nahisgotan na kaniadto, daghan sa mga bantog nga industriyalisante sa panahon ang naghatag daghang kantidad sa salapi. Gipasabut ang steel magnate nga si Andrew Carnegie alang sa pagpahayag niini nga pilosopiya.

Gibutang ni Carnegie ang iyang mga ideya sa pag-imprinta kaniadtong 1889 sa usa ka artikulo nga nag-ulohan nga "Adunahan", o ingon nga kini labi nga nailhan nga, "*The Gospel of Wealth*". Sa kini, gihulagway ni Carnegie ang responsibilidad sa bag-ong taas nga klase nga adunahan sa kaugalingon. Gisugyot niya nga ang labing maayo nga paagi sa pag-atubang sa bag-ong kabag-ohan nga dili pagkakapareho sa katigayunan mao ang paghatag usab sa mga adunahan sa ilang sobra nga paagi sa usa ka responsable ug gihunahuna nga paagi. Kasagaran, ang mga adunahan nga pamilya naghatag sa ilang mga kabulahanan sa mga bata, sama sa nahitabo sa Europa. Dili gusto ni Carnegie kini nga ideya nga nangatarungan nga ang mga dependents kinahanglan suportahan sa ilang trabaho, dili sa salapi sa ilang mga ginikanan.

Sa *The Gospel of Wealth*, gipahayag ni Carnegie nga ang kakugi ug paglahutay mosangko sa katigayunan, ug gipatin-aw nga ang katungdanan sa mga adunahan mao ang pagpuyo sa kasarangan nga pagkinabuhi. Gipasalig ni Carnegie nga ang sobra nga katigayunan gipahimuslan pag-ayo kung gidumala kini pag-ayo sa mga adunahan. Nagpakiglalalis usab si Carnegie batok sa wala'y kapuslanan nga paggamit sa kapital sa dagway sa pagpahuwam, dili responsableng paggasto, o pagpatuyang sa kaugalingon, hinoon ipasiugda ang pagdumala sa kuwarta sa tibuok kinabuhi sa usa ka tawo nga hinungdan sa pagkunhod sa kalainan tali sa adunahan ug kabus.

Primary Source: Editorial Cartoon

In this cartoon, Carnegie is seen giving away his fortune to build libraries. It reflects the positive view of the industrialists as generous philanthropists.

Pangunang Punoan: Cartoon sa Editorial

Sa kini nga cartoon, nakita ni Carnegie nga naghatag ang iyang katigayunan sa pagtukod og mga librarya. Gipakita niini ang positibo nga pagtan-aw sa mga industriyista ingon madasig nga mga pilantropo.

Carnegie himself gave away his fortune building libraries across the nation. Some 2,509 libraries were built around the world with his money. In many towns, the main library is still known as the **Carnegie Library**. Carnegie-Mellon University and Carnegie Hall in New York City were also established with his financial support.

CONCLUSION

The influence of money in politics is not a story that is restricted to the Gilded Age. Of course, people with money have advantages that the poor do not, and one of these advantages is the ability to use money to influence others.

Sometimes, business owners manipulated politicians. Sometimes they used money to buy votes and became politicians themselves.

Si Carnegie mismo mihatag sa iyang mga librarya sa pagtukod sa tibuok nasud. Mga 2,509 nga librarya ang gitukod sa tibuok kalibutan gamit ang iyang kwarta. Sa daghang mga lungsod, ang panguna nga librarya nailhan gihapon nga Carnegie Library. Ang Carnegie-Mellon University ug Carnegie Hall sa New York City gitukod usab uban ang iyang pinansyal nga suporta.

KONKLUSYON

Ang impluwensya sa salapi sa politika dili usa ka sugilanon nga gidili sa Gilded Age. Siyempre, ang mga tawo nga adunay kuwarta adunay mga bentaha nga wala kabus sa mga kabus, ug usa sa mga bentaha mao ang abilidad nga mogamit salapi aron maimpluwensyahan ang uban.

Usahay, ang mga tag-iya sa negosyo nagpaniid sa mga pulitiko. Usahay gigamit nila ang salapi aron makapalit og mga boto ug mahimong mga politiko mismo. Sa mga lungsod, ang mga napiling opisyal nagporma mga makina

2 DOES MONEY MAKE YOU POWERFUL?

In cities, elected officials formed political machines and used their access to tax money to enrich themselves and be reelected.

At the same time, however, men like Andrew Carnegie used some of their financial power to benefit humanity through philanthropy.

As you will learn in later readings, the corruption that was rampant in the Gilded Age was outlawed when voters acted together to make change. Instead of a few individuals with access to money, the collective power of the common citizen won out. Some would argue that we are again in a time when the 1%, the few super-rich, are again making decisions and influencing politics.

Based on what you know of the Gilded Age, what do you think? Does money make you powerful?

sa politika ug gigamit ang ilang pag-access sa kwarta sa buhis aron mapauswag ang ilang kaugalingon ug mailhan.

Sa samang higayon, bisan pa, ang mga lalaki sama ni Andrew Carnegie gigamit ang ilang gahum sa pinansyal aron makabeneplisyo ang katawhan pinaagi sa philanthropy.

Sama sa imong mahibal-an sa ulahi nga mga pagbasa, ang korapsyon nga nahitabo sa Gilded Age gipahamtang sa diha nga ang mga botante dungan nga naglihok aron magbag-o. Imbis nga pipila ka mga indibidwal nga adunay access sa salapi, ang kolektibong gahum sa sagad nga lungsuranon midaog. Ang uban mangatarungan nga kita na usab sa usa ka panahon diin ang 1%, ang pipila nga mga adunahan, naghimo usab sa mga desisyon ug nakaimpluwensya sa politika.

Pinasukad sa nahibal-an nimo sa Gilded Age, unsa sa imong hunahuna? Ang kwarta makahatag ba nimo kusog?

SUMMARY

The years after the Civil War saw a series of forgettable presidents who did not have much power relative to Congress. One thing government dealt with was corruption. The Pendleton Civil Service Act made many government jobs open to candidates based on competitive exams. This helped limit the spoils system of giving jobs as rewards for supporting political candidates.

This period was also a time of corruption in city governments. Big city mayors used their power to give jobs and contracts to friends. In exchange they bought votes, stayed in power, took bribes, and became rich. These political machines were common. The most famous was nicknamed Tammany Hall in New York.

Money was not always as source of corruption and evil. Andrew Carnegie's essay the Gospel of Wealth encouraged the wealthy to use their money to benefit humanity.

KATINGBANAN

Ang mga tuig pagkahuman sa Gubat sa Sibil nakit-an ang sunud-sunod nga mga presidente nga nakalimtan nga wala'y daghang gahum kalabot sa Kongreso. Ang usa ka butang nga gihusay sa gobyerno mao ang korapsyon. Ang Pendleton Civil Service Act naghimo sa daghang mga trabaho sa gobyerno nga bukas sa mga kandidato base sa mga kompetisyon sa kompetisyon. Nakatabang kini sa paglimite sa sistema sa pagpanguha sa paghatag mga trabaho ingon mga ganti sa pagsuporta sa mga kandidato sa politika.

Kini nga panahon usa usab ka panahon sa pagkadunot sa mga gobyerno sa lungsod. Gigamit sa mga dagkong mayor sa syudad ang ilang gahum sa paghatag trabaho ug mga kontrata sa mga higala. Sa baylo nagpalit sila mga boto, nagpabilin sa gahum, mikuha mga suhol, ug nahimong adunahan. Kini nga mga makina sa politika mao ang kasagaran. Ang labing inila gitawag nga Tammany Hall sa New York.

Ang kuwarta dili kanunay nga hinungdan sa pagkadunot ug daotan. Ang sanaysay ni Andrew Carnegie nga ang Ebanghelyo ni Adunahan nagdasig sa mga adunahan sa paggamit sa ilang salapi aron makabenebisyo sa katawhan.

KEY CONCEPTS

Mayor: The elected chief executive of a city.

Political Machine: A system set up in cities in which elected leaders buy or manipulate votes. They accepted bribes and stole government money. In exchange, they lavished favors on friends who protected and supported them. The most famous was Tammany Hall in New York City.

Boss: Leader of a political machine. The most famous was William Tweed of Tammany Hall in New York City.

Bribe: Money paid to a government official in exchange for a favor. For example, business leaders paid members of congress to pass or not pass certain legislation.

Voter Fraud: Any method of manipulating elections including, voting multiple times, voting in someone else's name, or purposefully not counting some votes.

The Gospel of Wealth: Article by Andrew Carnegie. In it he argued that making money was noble but that wealthy people should give away their fortunes to the benefit of mankind.

Carnegie Library: Name for libraries built with Andrew Carnegie's financial support. Some are still officially called by this name, such as in Pittsburg, Pennsylvania.

LAWS

Pendleton Civil Service Act: 1883 law limiting the spoils system by requiring that many government employees pass an exam. This helped establish a group of professional government employees outside the influence of politics. It was passed after the assassination of President Garfield by a disgruntled job seeker.

PEOPLE AND GROUPS

Ulysses S. Grant: General and hero of the Civil War who became president. Although honest, he was a poor politician. His administration was weakened by the Crédit Mobilier Scandal.

Rutherford B. Hayes: Republican President elected in 1877 as part of a compromise that ended Reconstruction in the South. His influence was weakened by the circumstances of his election.

James Garfield: Republican president who was assassinated by Charles Guiteau, who was angry that he had not received a government job.

Chester Arthur: Vice-president who ascended to the presidency when James Garfield was assassinated. He signed the Pendleton Civil Service Act which limited the spoils system.

William "Boss" Tweed: Famous boss of the Tammany Hall political machine.

Tammany Hall: Nickname for Boss Tweed's political machine in New York City.

Thomas Nast: Cartoonist whose drawings criticized Boss Tweed and the Tammany Hall political machine.

EVENTS

Crédit Mobilier Scandal: Political scandal during Grant's presidency. His aids enriched themselves with the sale of public land.

3

T H I R D Q U E S T I O N WHO SHOULD BE IN CHARGE, WORKERS OR OWNERS?

IS GREED
GOOD?

INTRODUCTION

Organized labor brought tremendous positive change to working Americans. Today, many workers enjoy higher wages, better hours, and safer working conditions. Employers often pay for medical coverage and several weeks' vacation.

These changes were hard-won. Jobs and lives were lost in the epic struggle for a fair share. The fight sprouted during the Gilded Age, when labor took its first steps toward unity.

But of course, when workers united, they took away some of the power of industrialists to control their own businesses. How can a captain of industry be the most successful possible if the workers are interfering by striking? This power sharing can be difficult, messy, and sometimes ends up hurting a business.

In a purely socialist society, workers are in total control. Those who do the work, share in the benefits. America has never tried such a system, but we know from the 20th century that it failed in other countries.

What do you think? Who should be in charge, workers or owners?

PASIUNA

Ang organisado nga pag-obra nagdala og maayo nga positibo nga pagbag-o sa pagtrabaho sa mga Amerikano. Karon, daghang mga mamumuo ang nalipay sa mas taas nga sweldo, mas maayong oras, ug mas luwas nga mga kahintang sa pagtrabaho. Kanunay nga nagbayad ang mga nagpatrabaho alang sa pagsakup sa medisina ug pagbakasyon sa daghang mga semana.

Kini nga mga pagbag-o malampuson. Ang mga trabaho ug kinabuhi nawala sa epiko nga pakigbisog alang sa usa ka patas nga bahin. Ang panagsangka mitubo sa Gilded Age, kung ang paghago nag-una sa mga lakang padulong sa panaghiusa.

Hinuon, kung magkahiusa ang mga mamumuo, gikuha nila ang pila nga gahum sa mga industriyalisado aron makontrol ang ilang kaugalingon nga mga negosyo. Giunsa ang usa ka kapitan sa industriya nga mahimong labing malampuson nga posible kung ang mga mamumuo nanghilabot pinaagi sa paghampak? Kini nga pagpaambit sa gahum mahimong lisud, magubol, ug usahay matapos ang pagsakit sa usa ka negosyo.

Sa usa ka sosyalistang katilingban, ang mga mamumuo naa sa hingpit nga pagpugong. Ang mga nagahimo sa buluhaton, makaambit sa mga benepisyo. Wala pa gisulayan sa Amerika ang ingon nga sistema, apan nahibal-an naton gikan sa ika-20 nga siglo nga kini napakyas sa ubang mga nasud.

Unsa ang imong gihunahuna? Kinsa ang kinahanglan nga magbantay, mga trabahante o tag-iya?

ORGANIZED LABOR

In the mid-19th century, the vast majority of American work was still done on the farm. By the turn of the 20th century, the United States economy revolved around the factory.

Most Americans living in the Gilded Age knew nothing of the life of millionaires such as Rockefeller, Carnegie and Morgan. They worked 10-hour shifts, 6 days a week, for wages barely enough to survive. Children as young as eight years old worked instead of attending school. Men and women worked until their bodies could stand no more, only to be released from employment without retirement benefits. Medical coverage did not exist. Women who became pregnant were often fired. Compensation for being hurt while on the job was zero.

Laborers realized that they needed to unite to demand change. Even though they lacked money, education, or political power, they knew one critical thing. There were simply more workers than there were owners.

Unions did not emerge overnight. Despite their legal right to exist, bosses often took extreme measures, including intimidation and violence, to prevent a union from taking hold. Workers, too, often chose the sword when peaceful measures failed.

Many Americans believed that a violent revolution would take place in America. How long would so many stand to be poor? Industrial titans including John Rockefeller arranged for mighty castles to be built as fortresses to stand against the upheaval they were sure was coming.

Slowly but surely unions did grow. Efforts to form nationwide organizations faced even greater difficulties. Federal troops were sometimes called to block their efforts. Judges almost always ruled in favor of the bosses.

Often, workers could not agree on common goals. Some flirted with extreme ideas like Marxism. Others simply wanted a nickel more per hour. Fights erupted over whether or not to admit women or African Americans into the ranks of union membership.

THE GREAT UPHEAVAL

It started with a 10% pay cut. When leaders of the Baltimore and Ohio Railroad Company ordered this second reduction in less than eight months, railroad workers in Martinsburg, West Virginia decided they had had enough. On July 16, 1877, workers in that town drove all the engines into the roundhouse and boldly declared that no train would leave until the owners restored their

ORGANIS NGA LABOR

Sa tungatunga sa ika-19 nga siglo, ang kadaghanan sa buluhaton sa Amerika gihimo gihapon sa umahan. Sa pag-abot sa ika-20 nga siglo, ang ekonomiya sa Estados Unidos milibot sa pabrika.

Kadaghanan sa mga Amerikano nga nagpuyo sa Gilded Age wala nahibal-an ang kinabuhi sa mga milyonaryo sama sa Rockefeller, Carnegie ug Morgan. Nagtrabaho sila og 10-oras nga pagbalhin, 6 nga mga adlaw sa usa ka semana, alang sa suholan nga halos dili na mabuhi. Ang mga bata nga bata pa sa otso anyos ang nagtrabaho imbis nga mag-eskuyla. Ang mga kalalakin-an ug babaye nagtrabaho hangtod ang ilang mga lawas dili na makabarug, mahimo ra nga ipagawas gikan sa trabaho nga wala'y benepisyo sa pagretiro. Wala'y paglungtad sa medisina. Ang mga babaye nga nagmabdos kanunay gipabuthan. Ang bayad alang sa nasakitan samtang wala'y trabaho ang zero.

Nahibal-an sa mga mamumuo nga kinahanglan silang magkahiusa aron mangayo og pagbag-o. Bisan kung kulang sila sa kuwarta, edukasyon, o gahum sa politika, nahibal-an nila ang usa ka kritikal nga butang. Adunay labi pa nga mga mamumuo kaysa adunay mga tag-iya.

Ang mga unyon wala molihok sa tibuuk nga gabii. Bisan pa sa ilang ligal nga katungod sa paglungtad, ang mga boss kanunay nga naghimog grabeng mga lakang, lakip na ang pagpanghilabot ug kapintasan, aron mapugngan ang usa ka unyon. Ang mga trabahante usab, kanunay nga gipili ang espada kung ang mapuslanon nga mga lakang napakyas.

Daghang mga Amerikano ang nagtuo nga usa ka mapintas nga rebolusyon ang mahitabo sa Amerika. Hangtod kanus-a daghan ang mobarog nga mahimong kabus? Ang mga titans sa industriya lakip na si John Rockefeller naghan-ay alang sa mga gamhanan nga kastilyo nga matukod ingon nga mga kuta nga magtindog batok sa kagubot nga sigurado nilang moabut.

Hinay apan sigurado nga mga unyon mitubo. Ang mga paningkamot sa pagporma sa mga organisasyon sa tibuuk nasud nag-atubang sa labi pa ka daghang mga kalisud. Usahay tawagon ang mga sundalong federal aron pugngan ang ilang mga paningkamot. Ang mga huwes hapit kanunay maghukom pabor sa mga boss.

Kasagaran, ang mga mamumuo dili mouyon sa mga komon nga katuyoan. Ang uban gihangyo og grabe nga mga ideya sama sa Marxism. Ang uban gusto lang sa usa ka nickel kada oras. Nagpadayon ang mga away sa pagdawat ba o dili pagdawat sa mga kababayan-an o mga Amerikano nga Amerikano nga naa sa ranggo nga pagkakasapi sa unyon.

ANG DAKU NGA UPHEAVAL

Gisugdan kini sa usa ka 10% nga pagputol sa sweldo. Kung ang mga lider sa Baltimore ug Ohio Railroad Company nagmando niining ikaduhang pagkunhod sa wala'y walo ka bulan, ang mga trabahante sa riles sa Martinsburg, West Virginia nakahukom nga sila adunay igo. Kaniadtong Hulyo 16, 1877, ang mga trabahante sa kana nga lungsod gihatod ang tanan nga makina sa bilog nga balay ug maisugon nga gipahayag nga wala'y tren nga mobiya hangtod ibalik sa mga tag-iya ang ilang sweldo. Nagtipon ang mga taga-lungsod sa rilyard aron

pay. The local townspeople gathered at the railyard to show their support for the strikers. A great showdown was on.

Strikes or other actions seen as disturbances are usually handled at the local level. The mayor of Martinsburg tried in vain to threaten the striking workers, but the crowd merely laughed and booed. The local police were far too insubstantial to match the numbers of the rabble. In desperation, the mayor turned to the governor of West Virginia for support. The governor sent units of the National Guard to Martinsburg to accompany the trains out of town by force of arms. There was little support for the effort among the Guardsmen. The majority of them were railroad workers themselves. After two people were killed in the standoff, the Guard simply lay down their weapons and began chatting with members of the crowd.

Only when federal troops sent by President Hayes arrived did the trains leave the station. Even then they were sabotaged and harassed along their routes. Only one train reached its destination.

The Martinsburg Strike might have gone down in history as one of many small local strikes put down by force, but this time the strike spread. Soon other B&O units joined the Martinsburg strike. The movement spread into Pennsylvania, when workers on the Pennsylvania and Reading Railroads joined their compatriots. Pittsburgh is the gateway to the Midwest, and so the strike widened to that region.

The police, the National Guard, and the United States Army clashed with angry mobs throughout America. Throughout the land, wealthy individuals feared that the worst had finally come. A violent revolution seemed to be sweeping the nation.

ipakita ang ilang suporta sa mga welgista. Ang usa ka dakung showdown natapos.

Ang mga pagsakit o uban pang mga aksyon nga nakita ingon nga mga kasamok sagad nga magamit sa lokal nga lebel. Wala'y kapuslanan ang mayor sa Martinsburg sa paghulga sa mga naggukod nga mga trabahante, apan ang mga tawo nangatawa lang ug nagduka. Ang lokal nga pulis dili kaayo dili makatarunganon aron magkatugma sa mga numero sa mga kuneho. Sa desperasyon, ang mayor midangup sa gobernador sa West Virginia alang sa suporta. Nagpadala ang gobernador og mga yunit sa National Guard sa Martinsburg aron makauban ang mga tren sa gawas sa lungsod pinaagi sa kusog nga hinagiban. Adunay gamay nga suporta alang sa paningkamot sa mga Guardsmen. Ang kadaghanan kanila mga trabahante sa riles mismo. Pagkahuman sa duha ka tawo nga napatay sa standoff, ang Guard nagbutang lang sa ilang mga hinagiban ug nagsugod nga nakig-chat sa mga miyembro sa panon.

Sa pag-abut na sa mga sundalong federal nga gipadala ni Presidente Hayes, ang mga tren nagbiya sa estasyon. Bisan kaniadto gisamokan sila ug gisamok sa ilang mga ruta. Usa ra ka tren ang naabot sa padulngan niini.

Primary Source: Print

An artist's depiction of the destruction of the railroad depot at Harpers Ferry, West Virginia during the Great Upheaval.

Pangunang Punoan: Pag-print

Ang paghulagway sa usa ka artist bahin sa pagkaguba sa depot sa riles sa Harpers Ferry, West Virginia sa panahon sa Great Upheaval.

Ang Martinsburg Strike nahulog sa kasaysayan ingon nga usa sa daghang gagmay nga mga welga sa lokal nga gipamubu nga kusog, apan sa kini nga panahon mikaylap ang welga. Wala madugay ang ubang mga yunit sa B&O miapil sa welga sa Martinsburg. Ang kalihukan mikaylap sa Pennsylvania, kung ang mga trabahante sa Pennsylvania ug Reading Railroads mikuyog sa ilang mga kabanay. Ang Pittsburgh mao ang ganghaan sa Midwest, ug busa ang welga milapad sa kana nga rehiyon.

Ang pulisya, National Guard, ug ang United States Army nakig-away sa mga manggugubot nga mga manggugubot sa tibuuk Amerika. Sa tibuuk nga yuta, nahadlok ang mga adunahan nga sa katapusan ang labing daotan nga miabut. Usa ka mapintas nga rebolusyon ang daw nagpalagbas sa nasud.

But then it stopped. In some cases the strikes were ended by force. In others, the strikers simply gave up. After all, most workers were not trying to overthrow the government or the social order. They simply wanted higher wages and more time to spend with their families. The **Great Upheaval** was not the first strike in American History; it was the first mass strike to involve so many different workers separated by so much space.

What did this mean for America? From a distance, the strike seems to have failed. However, in many cases, workers did have their demands met. There is no telling how many future pay cuts were avoided because of fear of reprisal from the laborers.

The Great Upheaval was spontaneous. There was absolutely no advanced planning, showing how many rank and file workers had the same concerns about quality of life, as well as the same anger at those who controlled the wealth. More than 100,000 workers had gone on strike, shutting down nearly half of the nation's rail systems.

When the strike ended in the first week in August, over 100 people had been killed and a thousand more were imprisoned. Untold millions of dollars of damage was caused to rail lines, cars, and roundhouses. The fight was over, but America had not seen the last of the **mass strike**.

LABOR VS. MANAGEMENT

The battle lines were clearly drawn. People were either workers or bosses, and with that strong identity often came an equally strong dislike for those who were on the other side. As the number of self-employed Americans dwindled in the Gilded Age, workers began to feel strength in their numbers and were greater and greater demands of their bosses. When those demands were rejected, they plotted schemes to win their cases.

Those who managed factories developed strategies to counteract those of labor. At times the relationship between the camps was as intellectual and tense as a tough chess match. Other times it was as ugly as a schoolyard fight.

The most frequently employed technique of workers was the strike. Refusing to work would, in theory, force the company to suffer great enough financial losses that they would agree to worker terms. Strikes had been known in America since the colonial age, but their numbers grew larger in the Gilded Age.

Because of poor organization and government support for owners, 19th century strikes were not successful, so unions thought of other means. If the workers at a shoe factory could garner enough sympathy from the local townspeople, a **boycott** could achieve desirable results. The union would make its case to

Apan unya kini mihunong. Sa pila ka mga kaso ang mga welga natapos pinaagi sa kusog. Sa uban, ang mga nagdagan nag-undang ra. Pagkahuman, kadaghanan sa mga trabahante wala nagtinguha nga palagputon ang gobyerno o ang kahusay sa sosyal. Gusto lang nila ang mas taas nga sweldo ug dugang nga oras sa paggahin sa ilang mga pamilya. Ang Great Upheaval dili ang una nga welga sa Kasaysayan sa Amerikano; Kini ang una nga welga sa masa nga nag-apil sa daghang lainlaing mga trabahante nga gibulag sa daghang wanang.

Unsa ang gipasabut niini alang sa America? Gikan sa layo, ang welga morag napakyas. Bisan pa, sa daghang mga kaso, gisulud sa mga mamumuo ang ilang mga gipangayo. Wala isulti kung pila ang umaabot nga pagputol sa sweldo nga gilikayan tungod sa kahadlok sa pagbalos sa mga mamumuo.

Ang Dakong Kagubot sa kusgan. Wala'y hingpit nga wala'y pagplano, nga nagpakita kung pila ang mga ranggo ug file nga mga trabahante adunay parehas nga mga kabalaka bahin sa kalidad sa kinabuhi, ingon usab sa sama nga kasuko sa mga nagkontrol sa katigayunan. Kapin sa 100,000 nga mga mamumuo ang nag-atake, nga gisira ang hapit katunga sa mga sistema sa tren sa nasud.

Kung natapos ang welga sa una nga semana sa Agosto, sobra sa 100 ang napatay ug usa pa ka libo ang nabilanggo. Daghang milyon nga dolyar nga kadaot ang gipahinabo sa mga linya sa tren, awto, ug mga balay. Tapos na ang away, apan wala nakita sa Amerika ang katapusan sa welga sa masa.

LABOR VS. PAGPANGITA

Ang mga linya sa gera klaro nga gipunting. Ang mga tawo mga trabahante o boss, ug uban ang lig-on nga pagkatawo kanunay nga adunay dili maayo nga pagkagusto alang sa mga naa sa pikas bahin. Samtang ang gidaghanon sa mga nagpatrabaho sa kaugalingon nga mga Amerikano mikunhod sa Gilded Age, ang mga trabahante nagsugod nga mobati ang kalig-on sa ilang mga ihap ug labi ka daghan ug labi nga mga gipangayo sa ilang mga boss. Kung gisalikway ang mga gipangayo, naglaraw sila og mga laraw aron makuha ang ilang mga kaso.

Ang mga nagdumala sa mga pabrika nagpalambo mga estratehiya aron mabatukan ang mga mamumuo. Usahay ang kalambigitan tali sa mga kampo ingon ka intelektwal ug tense ingon usa ka lisud nga chess match. Sa ubang mga higayon ingon kakulba sama sa away sa eskuylahan.

Ang labing kanunay nga gigamit nga teknik sa mga mamumuo mao ang welga. Ang pagdumili sa pagtrabaho mahimong, sa teorya, mapugos ang kompanya nga mag-antus sa daghang igo nga pagkawala sa pinansyal nga sila mouyon sa mga termino sa mamumuo. Ang mga welga nailhan sa Amerika sukad pa sa panahon sa kolonyal, apan ang ilang ihap nagkadako sa Gilded Age.

Tungod sa dili maayong organisasyon ug suporta sa gobyerno alang sa mga tag-iya, ang mga welga sa ika-19 nga siglo wala magmalampuson, mao nga gihunahuna ang mga unyon sa ubang mga pamaagi. Kung ang mga trabahante sa pabrika sa sapatos mahimo'g makaangkon og igo nga simpatiya gikan sa lokal nga mga lungsuranon, ang usa ka boykot makakab-ot sa maayong mga sangputanan.

the town in the hope that no one would buy any shoes from the factory until the owners agreed to a pay raise. Boycotts could be successful in a small community where the factory was dependent upon the business of a group of people in close proximity

In desperate times, workers would also resort to illegal means if necessary. For example, **sabotage** of factory equipment was not unknown. Occasionally, the foreman or the owner might even be the victims of worker-sponsored violence.

Owners had strategies of their own. If a company found itself with a high inventory, the boss might afford to enact a **lockout**, which is a reverse strike. In this case, the owner tells the employees not to bother showing up until they agree to a pay cut. Sometimes when a new worker was hired the employee was forced to sign a **yellow-dog contract**, or an ironclad oath swearing that the employee would never join a union.

Strikes could be countered in a variety of ways. The first measure was usually to hire strikebreakers, or **scabs**, to take the place of the regular labor force. Here things often turned violent. The crowded cities always seemed to have someone hopeless enough to cross the **picket line** during a strike. The striking workers often responded with fists, occasionally even leading to death.

Prior to the 20th century the government never sided with the union in a labor dispute. Bosses persuaded the courts to issue injunctions to declare strikes illegal. If the strike continued, the participants would be thrown in prison. When all these efforts failed to break a strike, the government at all levels would be

Gihangyo sa unyon ang kaso sa lungsod sa paglaum nga wala'y makapalit bisan unsang sapatos gikan sa pabrika hangtod nga nagkasabot ang mga tag-iya sa usa aka suhulan. Ang mga boycotts mahimo'g malampuson sa gamay nga komunidad diin ang pabrika nagsalig sa negosyo sa usa ka grupo sa mga tawo nga kaduol

Sa mga desperado nga panahon, ang mga mamumuo mogamit usab sa ilegal nga pamaagi kung kinahanglan. Pananglitan, ang pagkasabotahe sa mga kagamitan sa pabrika dili mailhan. Usahay, ang foreman o ang tag-iya mahimo pa nga biktima sa kapintas nga gipaluyohan sa mga trabahante.

Adunay mga estratehiya ang ilang tag-iya. Kung ang usa ka kompanya nga nakit-an sa iyang kaugalingon nga adunay taas nga imbentaryo, ang boss mahimo nga makahimo sa paghimo usa ka lockout, nga kini usa ka reverse welga. Sa kini nga kaso, giingnan sa tag-iya ang mga empleyado nga dili mabalda ang pagpakita hangtod nga sila mouyon sa usa ka pagbawas sa suweldo. Usahay kung ang usa ka bag-ong trabahante nga gisuholan ang empleyado napugos nga mopirma sa usa ka kontrata nga yellow-dog, o usa ka panumpa sa ironclad nga nanumpa nga ang empleyado dili gyud moapil sa usa ka unyon.

Primary Source: Drawing

An artist's rendition of the arrival of the National Guard to break the Homestead Strike.

Pangunang Punoan: Pagguhit

Ang paglaraw sa usa ka artista sa pag-abut sa National Guard aron mabuak ang Homestead Strike.

Ang mga pagsakit mahimong sukwhi sa lainlaing paagi. Ang una nga lakang sa kasagaran pagkuha sa mga strikebreaker, o scabs, aron mapuli ang lugar sa naandan nga kusog nga mamumuo. Dinhi kanunay nga nahimo'g mapintas ang mga butang. Ang mga panon sa mga tawo kanunay nga adunay usa ka tawo nga wala'y paglaum nga motabok sa linya sa piket sa panahon sa welga. Ang mga nakahimog nga mga mamumuo kanunay nga misanong sa mga kumo, nga usahay mapatay.

Sa wala pa ang ika-20 nga siglo ang gobyerno wala makig-uban sa unyon sa usa ka panaglalis sa labor. Gihangyo ni Bosses ang mga korte sa pag-isyu sa mga injection aron ideklarar nga welga ang ilegal. Kung magpadayon ang welga, ang mga partisipante ihulog sa prisohan. Kung ang tanan niini nga mga paningkamot napakyas sa pagbungkag sa usa ka welga, ang gobyerno sa tanan nga lebel andam nga

willing to send a militia to regulate as in the case of the Great Upheaval.

What was at stake? Each side felt they were fighting literally for survival. The owners felt if they could not keep costs down to beat the competition, they would be forced to close the factory altogether. They said they could not meet the workers' unreasonable demands.

What were the employees demanding? In the entire history of labor strife, most goals of labor can be reduced to two overarching issues: higher wages and better working conditions. In the beginning, management would have the upper hand. But the sheer numbers of the American workforce was gaining momentum as the century neared its conclusion.

EARLY NATIONAL ORGANIZATIONS

Divide and conquer. That simple strategy gave the owners the advantage over labor until the dawn of the 20th century. Laborers did not all have the same goals. By favoring one group over another, the bosses could create internal dissent in any union. Unions were spread from town to town. Unity among them might make a more effective boycott or strike, but bringing diverse groups together across a large area was extremely difficult.

Owners were smart enough to circulate **blacklists**. These lists contained the names of any workers active in the union. If anyone on the list would show up in another town trying to get hired (or to start another union), the employers would refuse to give them a job. Still, the ratio of labor to management was so large that national organizations were inevitable. The first group to clear the hurdles was the National Labor Union.

By 1866, there were about 200,000 workers in local unions across the United States. William Sylvis seized the opportunity presented by these numbers and established the first nationwide labor organization, named the **National Labor Union**. Sylvis had very ambitious goals. Not only did the NLU fight for higher wages and shorter hours, Sylvis took labor activity into the political arena. The NLU supported legislation banning prison labor, land reform laws to keep public holdings out of the hands of speculators, and national currency reform to raise farm prices.

It brought together skilled and unskilled workers, as well as farmers. The National Labor Union stopped short of admitting African Americans. Racist tendencies of the times prevailed, despite the wisdom of bringing as many workers as possible into the fold. Unfortunately, for the NLU, it tried to represent too many different groups. Farmers had their own agenda, and skilled workers often had different realities than the unskilled. When the

magpadala usa ka militia aron makontrol sama sa kaso sa Great Upheaval.

Unsa man ang hinungdan? Ang matag kilig mibati nga sila nakigbugno sa literal aron mabuhi. Gibati sa mga tag-iyu kung dili nila mapadayon ang mga gasto aron mabuntog ang kompetisyon, mapugos sila pagsirado sa tibuuk nga pabrika. Giingon nila nga dili nila mahatag ang dili makatarunganon nga mga gipangayo sa mga mamumuo.

Unsa ang gipangayo sa mga empleyado? Sa tibuuk nga kasaysayan sa kagubot sa pagpatrabaho, ang kadaghanan sa mga katuyoan sa pagpatrabaho mahimo nga mub-an sa duha nga mga isyu nga nag-una: mas taas nga suholan ug mas maayong kahimtang sa pagtrabaho. Sa sinugdanan, ang pagdumala adunay labi ka taas nga kamot. Apan ang nagkadaiyang gidaghanon sa mga mamumuo sa Amerikano nagkakusog samtang hapit na matapos ang siglo.

KATAPUSANG NATIONAL ORGANISASYON

Pagbahin ug pagdaug. Ang yano nga estratehiya naghatag sa mga tag-iyu sang bentaha sa pagtrabaho hangtod sa kaadlawon sa ika-20 nga siglo. Wala'y parehas nga mga katuyoan ang mga mamumuo. Pinaagi sa pag-uyon sa usa ka grupo sa usa pa, ang mga boss mahimo'g maghimo sa pagsangput sa sulud sa bisan unsang unyon. Ang mga unyon mikaylap gikan sa usa ka lungsod ngadto sa usa ka lungsod. Ang panaghiusa sa taliwala nila mahimo'g maghimo usa ka labi ka epektibo nga boycott o welga, apan ang pagpahiusa sa lainlaing mga grupo sa tibuuk nga lugar labi ka lisud.

Maalamon ang mga tag-iyu sa mga tawo nga magpalista sa mga itum. Kini nga mga listahan naglangkob sa mga ngalan sa bisan unsang mga mamumuo nga aktibo sa unyon. Kung adunay bisan kinsa sa lista nga magpakita sa lain nga lungsod nga nagtinguha nga ma-hire (o magsugod sa usa ka unyon), ang mga tagpatrabaho dili modawat kanila. Bisan pa, ang ratio sa labor ngadto sa pagdumala dako kaayo nga ang nasudnon nga mga organisasyon dili malikayan. Ang una nga grupo nga nagpatin-aw sa mga balakid mao ang National Labor Union.

Pagka 1866, adunay mga 200,000 mga mamumuo sa mga lokal nga unyon sa tibuuk Estados Unidos. Nakuha ni William Sylvis ang oportunidad nga gipresentar sa kini nga mga numero ug gitukod ang una nga nasudnon nga organisasyon sa labor, nga ginganlag National Labor Union. Si Sylvis adunay daghang ambisyoso nga mga katuyoan. Dili lang ang away sa NLU alang sa mas taas nga sweldo ug mas mubu nga oras, gipili ni Sylvis ang kalihokan sa pamuo, alang sa politika. Gisupportahan sa NLU ang pamalaod nga nagdili sa labor labor, mga balaod sa reporma sa yuta aron dili mapugngan ang publiko sa mga kamot sa mga ispekulador, ug reporma sa salapi sa nasud aron mapataas ang presyo sa uma.

Gipunting niini ang mga batid ug dili matrabaho nga mga trabahante, ingon man mga mag-uuma. Ang National Labor Union wala mohunong pagdawat sa mga Amerikano nga Amerikano. Ang mga tendensya sa rasismo sa mga panahon nagpadayon, bisan pa sa kaalam sa pagdala kutob sa mahimo sa mga mamumuo sa toril. Ikasubo, alang sa NLU, gisulayan niini nga magrepresentar ang daghan kaayo nga lainlaing mga grupo. Ang mga mag-uuma adunay kaugalingon nga agenda, ug ang mga batid nga mamumuo kanunay adunay lainlaing mga katinuod kaysa dili buotan. Sa

Panic of 1873 hit America, the union was severely disabled. Soon after, the National Labor Union withered away.

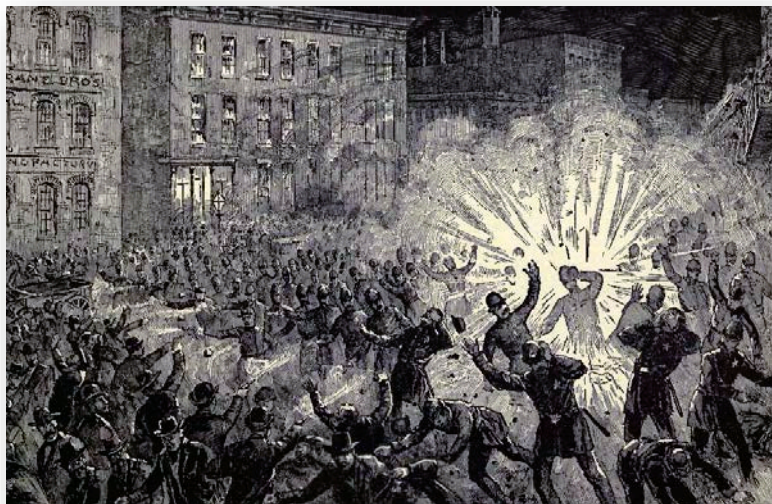
THE KNIGHTS OF LABOR

The **Knights of Labor** soon inherited the mantle of organized labor. Begun by Uriah Stephens as a secret society in 1869, the Knights admitted all wage earners into their ranks, including women and African Americans. The philosophy was simple: class was more important than race or gender. For such a group to influence the federal government, complete solidarity would be required.

The Knights supported the entire political agenda of the NLU and more. They advocated limits on immigration, restrictions on child labor, and government ownership of railroads, telegraphs, and telephones. At the height of its membership in 1886, the Knights boasted 750,000 workers. Then disaster struck.

On May 1, 1886, International Workers Day, local chapters of the Knights went on strike demanding an eight-hour day for all laborers. At a rally in **Haymarket Square** in Chicago on May 4, someone threw a bomb into the crowd. One police officer died and several crowd members sustained injuries.

It was impossible to be sure who was responsible, but the American press, government, and general public blamed the Knights of Labor. Leader Terence Powderly condemned the bombing to no avail. Americans associated labor activity with anarchists and mob violence. Membership began to fall. Soon the Knights were merely a shadow of their former size. But labor leaders had learned some valuable lessons. The next national organization of workers would endure.

dihang ang Panic sa 1873 naigo sa Amerika, ang unyon grabeng napagan. Wala madugay pagkahuman, ang National Labor Union nalaya.

ANG KAHIBALO SA LABOR

Wala madugay napanunod sa Knights of Labor ang mantle sa organisadong pagtrabaho. Gisugdan ni Uriah Stephens ingon usa ka tinago nga katilingban sa 1869, giangkong sa Knights ang tanan nga mga suholan sa sweldo, apil ang mga babaye ug mga Amerikano nga Amerikano. Yano ang pilosopiya: ang klase mas hinungdanon kaysa lahi o gender. Alang sa usa ka grupo nga maimpluwensyahan ang gobyerno sa federal, kinahanglan ang hingpit nga panaghiusa.

Gisuportahan sa Knights ang tibuok nga agenda sa politika sa NLU ug daghan pa. Gisugyot nila ang mga limitasyon sa imigrasyon, mga pagdili sa pagpatrabaho sa bata, ug pagpanag-iya sa gobyerno sa mga riles, telegraf, ug mga telepono. Sa gitas-on sa pagkamiyembro niini kaniadtong 1886, gipanghambog sa Knights ang 750,000 nga mga mamumuo. Nian natabo ang katalagman.

Niadntong Mayo 1, 1886, International Workers Day, ang mga lokal nga kapitulo sa Knights nagpadayon sa welga nga nangayo usa ka walo ka oras nga adlaw alang sa tanan nga mga mamumuo. Sa usa ka rally sa Haymarket Square sa Chicago kaniadtong Mayo 4, adunay usa nga naghulog og bomba sa kadaghanan. Usa ka pulis ang namatay ug daghang mga miyembro sa lawas ang nakaagwanta.

Imposible nga sigurado kung kinsa ang may tulubagon, apan ang press sa gobyerno, gobyerno, ug kinatibuk-an sa publiko gibasol sa Knights of Labor. Gikondenar ni Lider Terence Powder ang pagpamomba nga wala'y nahimo. Ang mga Amerikano nga naglambigit sa kalihokan sa labor sa mga anarkisista ug kabangis sa manggugubot. Nagsugod mahulog ang mga miyembro. Sa wala madugay ang mga Knights usa ka anino sa ilang kanhing gidak-on. Apan ang mga lider sa mamumuo nakakat-on pipila ka hinungdanon nga mga leksyon. Ang sunod nga nasyonal nga organisasyon sa mga mamumuo molahutay.

Primary Source: Drawing

An artist's rendition of the explosion at Haymarket Square in Chicago, Illinois on May 4, 1886. One police officer was killed. The violence turned many Americans against the labor movement and limited support for the Knights of Labor.

Pangunang Punoan: Pagguhit

Ang pagbutang sa artista sa pagbuto sa Haymarket Square sa Chicago, Illinois kaniadtong Mayo 4, 1886. Usa ka pulis ang gipatay. Ang kabangis nga nahimo sa daghang mga Amerikano kontra sa kalihokan sa labor ug limitado nga suporta sa Knights of Labor.

AMERICAN FEDERATION OF LABOR

Keep it simple. That was the mantra of labor leader **Samuel Gompers**. He was a diehard capitalist and saw no need for a radical restructuring of America. Gompers learned that the issues that workers cared about most deeply were personal. They wanted higher wages and better working conditions. These **bread and butter issues** would always unite the labor class. By keeping it simple, unions could avoid the pitfalls that had drawn the life from the National Labor Union and the Knights of Labor.

In December of 1886, the same year the Knights of Labor was dealt its fatal blow at Haymarket Square, Gompers met with the leaders of other craft unions to form the **American Federation of Labor**. The AFL was a loose grouping of smaller craft unions, such as the masons' union, the hat makers' union or Gompers's own cigar makers' union. Every member of the AFL was therefore a skilled worker.

Gompers had no visions of uniting the entire working class. Tradespeople were in greater demand and already earned higher wages than their unskilled counterparts. Gompers knew that the AFL would have more political and economic power if unskilled workers were excluded. He served as president of the union every year except one until his death in 1924.

Although conservative in nature, Gompers was not afraid to call for a strike or a boycott. The larger AFL could be used to support these actions, as well as provide relief for members engaged in a work stoppage. By refusing to pursue a radical program for political change, Gompers maintained the support of the American government and public. By 1900, the ranks of the AFL swelled to over 500,000 tradespeople. Gompers was seen as the unofficial leader of the labor world in America.

Simplicity worked. Although the bosses still had the upper hand with the government, unions were growing in size and status. There were over 20,000 strikes in America in the last two decades of the 19th century. Workers lost about half, but in many cases their demands were completely or partially met. The AFL served as the preeminent national labor organization until the Great Depression when unskilled workers finally came together. Smart leadership, patience, and realistic goals made life better for the hundreds of thousands of working Americans it served.

AMERICAN FEDERATION OF LABOR

Ipadayon kini nga yano. Mao kana ang mantra sa lider sa mamumuo nga si Samuel Gompers. Usa siya ka kapitalista nga diehard ug wala niya kinahanglana ang usa ka radikal nga paghan-ay sa Amerika. Nahibal-an ni Gompers nga ang mga isyu nga giatiman pag-ayo sa mga trabahante ang personal. Gusto nila ang mas taas nga sweldo ug mas maayo nga mga kahimtang sa pagtrabaho. Kini nga mga isyu sa tinapay ug mantika kanunay nga maghiusa sa klase sa mamumuo. Pinaagi sa paghimo niini nga yano, ang mga unyon makalikay sa mga pagkahulog nga nakakuha sa kinabuhi gikan sa National Labor Union ug sa Knights of Labor.

Niadlong Disyembre sa 1886, sa mao gihapon nga tuig ang Knights of Labor gipahamtang ang makamatay nga pagbuto sa Haymarket Square, nakigkita si Gompers sa mga pinuno sa ubang mga unyon sa mga panunuga aron maporma ang American Federation of Labor. Ang AFL usa ka malaw-ay nga pagpundok sa mas gagmay nga mga unyon sa mga panunuga, sama sa mga unyon sa mga mason, unyon sa mga taghimo sa hat o unyon ni Gompers. Ang matag miyembro sa AFL busa usa ka batid nga trabahante.

Ang mga Gompers wala'y mga panan-awon sa paghiusa sa tibuuk nga klase sa pagtrabaho. Mas daghan ang gipangayo sa mga Tradespe ug nakakuha na og mas taas nga sweldo kaysa sa ilang mga dili katugbang nga katugbang. Nahibal-an ni Gompers nga ang AFL adunay daghang gahum sa politika ug pang-ekonomiya kung wala ang dili maayong mga mamumuo. Nagserbisyo siya isip presidente sa unyon matag tuig gawas sa usa hangtod sa iyang kamatayon sa 1924.

Bisan og ang konserbatibo sa kinaiyahan, wala mahadlok si Gompers nga manawag alang sa usa ka welga o usa ka boycott. Ang labi ka dako nga AFL mahimong magamit aron masuportahan ang kini nga mga aksyon, ingon usab paghatag kahupayan alang sa mga miyembro nga miapil sa usa ka pagpahunong sa trabaho. Pinaagi sa pagdumili sa paghimo sa usa ka radikal nga programa alang sa pagbag-o sa politika, gipadayon ni Gompers ang suporta sa gobyerno sa Amerika ug publiko. Pagka 1900, ang ranggo sa AFL miabot sa kapin sa 500,000 nga negosyante. Si Gompers nakita nga dili opisyal nga lider sa kalibutan sa pamuo sa America.

Ang pagkayano nagtrabaho. Bisan kung ang mga tag-iya sa gihapon adunay taas nga kamot sa gobyerno, ang mga unyon nagdako sa kadako ug kahimtang. Adunay kapin sa 20,000 mga welga sa Amerika sa katapusan nga duha ka mga dekada sa ika-19 nga siglo. Ang mga mamumuo nawad-an sa katunga, apan sa daghang mga kaso ang ilang mga gipangayo bug-os o bahin gitagbo. Ang AFL nagsilbi nga labing bantog nga nasyonal nga organisasyon sa labor hangtod sa Dakong Depresyon sa dihang ang mga dili trabahante sa katapusan nagtigum. Ang Smart nga pagpangulo, pailub, ug realistiko nga mga katuyoan naghimo sa kinabuhi nga labi ka labing maayo alang sa gatusan ka libong mga nagtrabaho nga mga Amerikano nga giserbisyon niini.

Primary Source: Drawing

An artist's rendition of the violent clash between the National Guard and striking Pullman Car Company workers.

Pangunang Punoan: Pagguhit

Usa ka pagbuot sa artista sa mapintas nga panagsangka tali sa National Guard ug nakahimog mga mamumuo sa Pullman Car Company.

EUGENE V. DEBS AND AMERICAN SOCIALISM

Despite the success of the American Federation of Labor, American radicalism was not dead. The number of those who felt the American capitalist system was fundamentally flawed was in fact growing fast.

American **socialists** based their beliefs on the writings of Karl Marx, the German philosopher. Many asked why so many working Americans should have so little while a few owners grew incredibly wealthy. No wealth could exist without the sweat and blood of its workforce. They suggested that the government should own all industries and divide the profits among those who actually created the products. While the current management class would stand to lose, many more people would gain. These radicals grew in number as industries spread. But their enemies were legion.

Eugene Debs was born in Terre Haute, Indiana in 1855 to a family of French immigrants. Making his way in the railroad industry, Debs formed the American Railway Union in 1892.

Two years later he found himself leading one of the largest strikes in American history, the great **Pullman Strike**. When its workers refused to accept a pay cut, The Pullman Car Company fired 5,000 employees. To show support, Debs called for the members of the American Railway Union to refrain from operating any trains that used Pullman cars. When the strike was declared illegal by a court injunction, chaos erupted. President Cleveland ordered federal troops to quell the strikers and Debs was arrested. Order was restored and the strike failed.

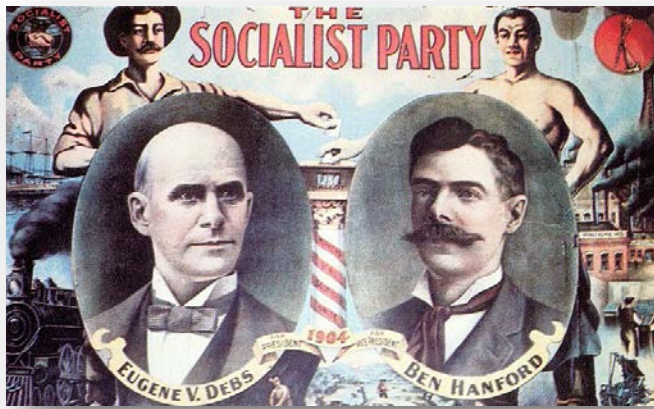
EUGENE V. DEBS UG SA AMERIKANONG SOCIALISM

Bisan pa sa kalampanan sa American Federation of Labor, ang mga radicalismong Amerikano dili patay. Ang kadaghan sa mga tawo nga mibati nga ang sistemang kapitalistang Amerikano adunay sukaranan nga hinungdan.

Ang mga sosyalistang Amerikano nakabase sa ilang mga gituohan sa mga sinulat ni Karl Marx, ang pilosopo sa Aleman. Daghan ang nangutana ngano nga daghang mga nagtrabaho nga Amerikano ang kinahanglan adunay gamay samtang ang pipila nga mga tag-iya nagdako nga dili kaayo adunahan. Wala sing manggad nga wala sing pawis ug dugo sa mga mamumuo. Gisugyot nila nga ang gobyerno kinahanglan manag-iya sa tanan nga industriya ug bahinon ang kita sa mga tinuud nga nagmugna sa mga produkto. Samtang ang kasamtangang klase sa pagdumala magpabilin nga mawad-an, daghan pa nga mga tawo ang makakuha. Kini nga mga radikal nga pagdako sa gidaghanon samtang nagkaylap ang mga industriya. Apan ang ilang mga kaaway legion.

Si Eugene Debs natawo sa Terre Haute, Indiana kaniadtong 1855 sa usa ka pamilya nga mga langyaw nga Pranses. Nagpadayon sa industriya sa riles, ang mga Deb empleyado Amerikano nga Railway Union kaniadtong 1892.

Duha ka tuig ang milabay nakita niya ang iyang kaugalingon nga nanguna sa usa sa pinakadako nga welga sa kasaysayan sa Amerika, ang bantog nga Pullman Strike. Kung nagdumili ang mga trabahante sa pagdawat sa pay cut, gipagawas sa The Pullman Car Company ang 5,000 nga mga empleyado. Aron ipakita ang suporta, gitawag ni Deb ang mga myembro sa American Railway Union nga dili magdala sa bisan unsang mga tren nga gigamit ang mga awto nga Pullman. Kung ang welga gideklarar nga ilegal sa usa ka injunction sa korte, nagubot ang kagubot. Gisugo ni Presidente Cleveland ang mga tropa sa federal nga palayonan ang mga welgista ug gidakup si Debs. Nabalik ang order ug napakyas ang welga.

Primary Source: Campaign Poster

1904 poster celebrating Socialist Party candidate Eugene Debs.

Pangunang Punoan: Poster sa Kampanya

1904 poster nga gisaulog ang kandidato sa sosyalistang Partido nga Eugene Debs.

Debs was not originally a socialist, but his experience with the Pullman Strike and his subsequent six-month jail term led him to believe that drastic action was necessary. Debs chose to confine his activity to the political arena. In 1900 he ran for President as a socialist and garnered some 87,000 votes.

The following year, leading sympathizers joined with him to form the **Socialist Party**. At its height, the party numbered over 100,000 active members. Debs ran for President four more times. In the election of 1912 he received over 900,000 votes. After being arrested for antiwar activities during World War I, he ran for President from his jail cell and polled 919,000 votes. Debs died in 1926 having never won an election, but over one thousand Socialist Party members were elected to state and city governments.

THE WOBBLIES

Even more radical than the Socialists were the members of the **Industrial Workers of the World**. This union believed that compromise with owners was no solution. Founded in 1905 and led by **William "Big Bill" Haywood**, the Wobblies as they were called, encouraged their members to fight for justice directly against their employers. Although small in number, they led hundreds of strikes across America, calling for the overthrow of the capitalist system. The IWW won few battles, but their efforts sent a strong message across America that workers were being mistreated.

When the United States entered World War I, the Wobblies launched an active antiwar movement. Many were arrested or beaten. One unlucky member in Oregon was tied to the front end of an automobile with his knees touching the ground and driven until his flesh was torn to the bone. Membership declined after the war, but for two decades the IWW was the anchor of radical American activism.

Ang mga debate dili sa sinugdanan usa ka sosyalista, apan ang iyang kasinatian kauban ang Pullman Strike ug ang iyang sunod nga unom ka bulan nga pagkabilanggo nga nagpugong kaniya nga nagtuo nga kinahanglan ang makahimog aksyon. Gipili sa mga utang nga i-confine ang iyang kalihokan sa arena sa politika. Sa 1900 siya midagan alang sa Presidente ingon usa ka sosyalista ug nakakuha mga 87,000 nga boto.

Pagkasunod tuig, ang nanguna nga mga sympathizer miuban niya aron maporma ang Sosyalistang Partido. Sa kataas niini, ang partido mihap sa 100,000 nga aktibo nga myembro. Ang mga utang nagdagan alang sa Presidente upat pa ka beses. Sa eleksyon sa 1912 nakadawat siya sobra sa 900,000 nga mga boto. Human nga gidakup alang sa mga kalihokan sa antiwar sa panahon sa Ikaduhang Gubat sa Kalibutan, mikalagiw siya gikan sa Presidente gikan sa iyang selda sa prisohan ug nagboto sa 919,000 nga boto. Namatay ang mga debate kaniadtong 1926 nga wala pa nakadaog sa usa ka eleksyon, apan kapin sa usa ka libo nga mga myembro sa Sosyalista ang napili sa mga estado sa gobyerno ug lungsod.

ANG MGA BABAE

Bisan ang labi pa ka radikal kaysa sa mga Sosyalista ang mga miembro sa Industrial Workers of the World. Kini nga panaghiusa nagtuo nga ang pagkompromiso sa mga tag-iya wala'y solusyon. Natukod kaniadtong 1905 ug gipangulohan ni William "Big Bill" Haywood, ang mga Wobblies nga gitawag sila, giawhag ang ilang mga myembro nga makig-away alang sa hustisya nga direkta batok sa ilang mga amo. Bisan gamay sa gidaghanon, gipanguna nila ang gatusan nga mga welga sa tibuuk nga Amerika, nga nanawagan sa pagpukan sa kapitalistang sistema. Ang IWW nakadaog pipila ka mga away, apan ang ilang mga paningkamot nagpadala usa ka lig-on nga mensahe sa tibuuk nga Amerika ang mga mamumuo gidagmalan.

Sa pagsulod sa Estados Unidos sa Gubat sa Kalibutan I, ang mga Wobblies naglansad usa ka aktibo nga kalihokan sa antiwar. Daghan ang gidakup o gibunalan. Usa ka dili mapakyas nga miyembro sa Oregon ang gihigot sa atubang nga bahin sa usa ka awto nga ang iyang tuhod naghikap sa yuta ug gimaneho hangtod ang iyang unod nahugno sa bukog. Ang pagkamiyembro mikunhod pagkahuman sa giyera, apan sulod sa duha ka mga dekada ang IWW ang angkla sa radikal nga Amerikano nga aktibismo.

Primary Source: Editorial Cartoon

A cartoon critical of the IWW and destroyers of America.

Pangunang Punoan: Cartoon sa Editoryal

Usa ka cartoon nga kritikal sa IWW ug mga maglalaglag sa America.

THEODORE ROOSEVELT

Workers rarely found a helping hand in the White House. President Hayes ordered the army to break the Great Railroad Strike of 1877. President Cleveland ordered federal troops to disrupt the Pullman Strike of 1894. Governors and mayors used the National Guard and police to confront workers on strike.

When Pennsylvania coal miners went on strike in 1902, there was no reason to believe anything had changed. But this time things were different. Teddy Roosevelt was in the White House.

John Mitchell, president of the United Mine Workers, represented the miners. He was soft-spoken, yet determined. Many compared his manner to Abraham Lincoln's. In the spring of 1902, Mitchell placed a demand on the coal operators for better wages, shorter hours, and recognition of the union. The owners, led by George Baer, flatly refused. On May 12, 1902, 140,000 miners walked off the job, and the strike was on.

ANG LUNGSOD SA TANAN

Talagsa ra nga nakit-an ang mga trabahante sa panabang sa White House. Gisugo ni Pangulong Hayes ang hukbo sa pagsira sa Great Railroad Strike sa 1877. Gisugo ni Presidente Cleveland ang mga tropa sa federal nga gub-on ang Pullman Strike sa 1894. Ang mga gobernador ug mga mayors naggamit sa National Guard ug pulisya aron atubangon ang mga mamumuo sa welga.

Sa dihang ang welga sa mga minahan sa Pennsylvania nag-atake sa 1902, wala'y katarungan nga motuo nga adunay nausab. Apan kini nga panahon lahi ang mga butang. Si Teddy Roosevelt naa sa White House.

Si John Mitchell, presidente sa United Mine Workers, nagrepresentar sa mga minero. Siya malumo nga sinultihan, apan determinado. Daghan ang nagtandi sa iyang pamaagi kay Abraham Lincoln. Sa tingpamulak sa 1902, gibutang ni Mitchell ang usa ka panginahanglan sa mga operator sa karbon alang sa mas maayo nga sweldo, mas mubu nga oras, ug pag-ila sa anyon. Ang mga tag-iya, nga gipangulohan ni George Baer, hayag nga nagdumili. Kaniadtong Mayo 12, 1902, 140,000 nga mga minero ang naglakaw gikan sa trabaho, ug nagpadayon ang welga.

Mitchell worked diligently behind the scenes to negotiate with Baer, but his efforts were rejected. According to Baer, there would be no compromise. Even luminaries such Mark Hanna and J.P. Morgan prevailed in vain on the owners to open talks. As the days passed, the workers began to feel the pinch of the strike, and violence began to erupt.

As summer melted into fall, and President Roosevelt wondered what the angry workers and a colder public would do if the strike lasted into the bitter days of winter. He decided to lend a hand in settling the strike.

No President had ever tried to negotiate a strike settlement before. Roosevelt invited Mitchell and Baer to the White House on October 3 to hammer out a compromise. Mitchell proposed to submit to an arbitration commission. In **arbitration**, all sides presented their arguments to an outside person, the arbitrator, and then agree to abide by the arbitrator's decision. Baer resented the summons by the President to meet a "common criminal" like Mitchell, and refused any sort of concession.

Roosevelt despaired that the violence would increase and spiral dangerously toward a class-based civil war. After the mine operators left Washington, he vowed to end the strike. He was impressed by Mitchell's gentlemanly demeanor and irritated by Baer's insolence. Roosevelt remarked that if he weren't president, he would have thrown Baer out of a White House window.

He summoned Secretary of War Elihu Root, and ordered him to prepare the army. This time, however, the army would not be used against the strikers. The coal operators were informed that if no settlement were reached, the army would seize the mines and make coal available to the public. Roosevelt did not seem to mind that he had no constitutional authority to do any such thing.

J.P. Morgan finally convinced Baer and the other owners to submit the dispute to a commission. On October 15, the strike ended. The following March, a decision was reached by the mediators. The miners were awarded a 10 percent pay increase, and their workday was reduced to eight or nine hours. In exchange, the owners were not forced to recognize the United Mine Workers.

Workers across America cheered Roosevelt for standing up to the mine operators. It surely seemed like the White House would lend a helping hand to the labor movement.

CONCLUSION

Owners held the upper hand that the start of the Gilded Age, but as they grew in number, workers began to form unions and fought for more control over their pay and working conditions. In the

Si Mitchell makugihon nga nagtrabaho sa luyo sa mga talan-awon aron makigsabut sa Baer, apan ang iyang mga paningkamot wala isalikway. Matod ni Baer, wala'y pagkompromiso. Bisan ang mga luminaries nga sama nila Mark Hanna ug J.P. Morgan ningpakyas sa mga tag-iya sa pagbukas sa mga pakigpulong. Sa paglabay sa mga adlaw, ang mga trabahante nagsugod sa pagbati sa pinch sa welga, ug ang pagpanlupig nagsugod na.

Samtang ang ting-init natunaw sa pagkahulog, ug si Presidente Roosevelt naghunahuna kung unsa ang buhaton sa mga nasuko nga mga mamumuo ug mas bugnaw nga publiko kung ang welga magpadayon sa mapait nga mga adlaw sa tingtugnaw. Nakahukom siya nga magpahulam og bayad sa welga.

Wala'y bisan usa ka Presidente nga nagtinguha nga mag-negosasyon sa welga sa welga kaniadto. Giimbitahan ni Roosevelt sila Mitchell ug Baer sa White House kaniadtong Oktubre 3 nga maghimo og kompromiso. Gisugyot ni Mitchell nga isumite sa usa ka komisyon sa paghukom. Sa arbitrasyon, ang tanan nga mga kiliran nagpahayag sa ilang mga argumento sa usa ka tawo sa gawas, ang tigpasiugda, ug dayon mouyon nga sundon ang desisyon sa tigpamaba. Nasuko si Baer sa panawagan sa Presidente aron mahimamat ang usa ka "sagad nga kriminal" sama ni Mitchell, ug nagdumili bisan unsang matang sa konsensya.

Nanghinaot si Roosevelt nga ang kabangis modaghan ug molihok sa peligro sa usa ka klase nga sibil nga giyera. Pagkahuman sa pagbiya sa mga minahan sa Washington, nanumpa siya nga tapuson ang welga. Nakadayeg siya sa ginoo nga pamatasan ni Mitchell ug nasuko sa pagka-insulto ni Baer. Giingon ni Roosevelt nga kung dili siya presidente, ilabog niya si Baer gikan sa bintana sa White House.

Gipatawag niya ang Kalihim sa Gubat Elihu Root, ug gimandoan siya sa pag-andam sa kasundalohan. Sa kini nga panahon, bisan pa, ang kasundalohan dili gamiton batok sa mga welgista. Gipahibalo ang mga operator sa karbon nga kung wala'y pag-areglo nga maabot, kuhaon sa kasundalohan ang mga minahan ug igahatag ang publiko sa uling. Si Roosevelt dili ingon sa nahunahuna nga wala siya'y awtoridad sa konstitusyon sa pagbuhat sa bisan unsang butang.

Si J.P. Morgan sa katapusan nakumbinsi ang Baer ug ang uban pang mga tag-iya nga isumite ang panaglalis sa usa ka komisyon. Niadtong Oktubre 15, natapos ang welga. Pagkasunod Marso, nakadesisyon ang mga tigpataliwal. Gihatagan ang mga minero og 10 porsiyento nga usbaw sa sweldo, ug ang ilang adlaw sa trabahoan mikunhod ngadto sa walo o siyam ka oras. Sa baylo, ang mga tag-iya wala napugos nga makilala ang United Mine Workers.

Gipaningkamotan sa mga mamumuo sa tibuok America ang Roosevelt alang sa pagbarug sa mga operator sa minahan. Siguro nga ang White House magpahulam sa tabang sa kalihokan sa mamumuo.

KONKLUSYON

Gikuptan sa mga tag-iya nga ang pagsugod sa Gilded Age, apan samtang sila nagkadaghan, ang mga mamumuo nagsugod sa paghimo mga unyon ug nakigbisog alang sa dugang nga pagkontrol sa ilang mga sweldo ug mga

beginning, government usually supported the owners, but by the 1900s, politicians viewed themselves as arbitrators, trying to help the two sides come to agreement.

There were other options. Men like Eugene Debs wanted to eliminate owners entirely and give all the profits to the workers. These socialists never won enough support to put their ideas into practice in America, but they offered an alternative.

What do you think? Who should be in charge, workers or owners?

kondisyon sa pagtrabaho. Sa sinugdanan, sagad gisuportahan sa gobyerno ang mga tag-iya, apan sa pagka-1900, giisip sa mga pulitiko ang ilang kaugalingon ingon mga tigpasiugda, nga naningkamot nga matabangan ang duha ka kilid nga magkasabot.

Adunay ubang mga kapilian. Gusto sa mga lalaki sama sa Eugene Debs nga wagtargon ang tanan nga tag-iya ug ihatag ang tanan nga kita sa mga trabahante. Kini nga mga sosyalista wala'y nakadaog nga igo nga suporta aron ibutang ang ilang mga ideya sa Amerika, apan naghald sila usa ka kapuli.

Unsa ang imong gihunahuna? Kinsa ang kinahanglan nga magbantay, mga trabahante o tag-iya?

SUMMARY

The period after the Civil War saw a growth of labor unions. The Great Upheaval of 1877 was the nation's first mass strike as workers in the railroad industry started a strike that spread and was supported by striking workers across the nation.

Labor unions used boycotts and strikes to stop work and try to force owners to meet their demands. Owners locked out workers and hired scabs to break strikes. Most strikes in the late 1800s went badly for workers. A large number of immigrants were willing to work for low wages and take the place of striking workers. Government usually supported owners and the police and army broke strikes at Carnegie's steel plant in Pittsburgh and a strike at the Pullman railroad car factory in Chicago.

The first major union was the Knights of Labor. They lost support after the Haymarket Square Riot.

A new union grew as the Knights of Labor fell out of favor. The American Federation of Labor was led by Samuel Gompers and focused on basic issues like wages and working conditions instead of political reform. The AFL was a composite of many smaller craft unions, so they did not represent unskilled workers.

Eugene Debs led the American Socialist Party. This group wanted to change America's system of government. They wanted to take leadership of the nation's industries away from the rich. Although they were popular with workers, they never gained the support of more than a small percentage of all Americans.

A more extreme group were the Industrial Workers of the World. They wanted a violent revolution to take power away from the wealthy and overthrow the government. Although Americans rejected these ideas, they eventually caught on in Russia and led to the Communist Revolution there in 1917.

KATINGBANAN

Ang panahon pagkahuman sa Gubat sa Sibil nakakita sa pagtubo sa mga unyon sa labor. Ang Dakong Kagubot sa 1877 ang una nga misa sa nasud samtang ang mga trabahante sa industriya sa riles nagsugod sa usa ka welga nga mikaylap ug gisuportahan sa mga welga nga mamumuo sa tibuok nasud.

Gigamit sa mga unyon sa labor ang mga boycotts ug welga aron mapahunong ang trabaho ug sulayan ang mga tag-iya sa pagtubag sa ilang mga gipangayo. Gi-lock sa mga tag-iya ang mga trabahante ug gisuholan ang mga scab aron masira ang mga welga. Kadaghanan sa mga welga sa ulahing bahin sa 1800 wala'y daotan alang sa mga mamumuo. Daghang mga imigrante ang andam nga magtrabaho alang sa mubu nga sweldo ug ipuli sa lugar ang mga welga nga mamumuo. Kasagaran gisuportahan sa gobyerno ang mga tag-iya ug ang mga pulis ug kasundalohan nagbuto sa mga welga sa planta sa asero sa Carnegie sa Pittsburgh ug usa ka welga sa pabrika sa tren sa Pullman sa Chicago.

Ang una nga dagkong unyon mao ang Knights of Labor. Nawala ang suporta human ang Haymarket Square Riot.

Usa ka bag-ong unyon ang mitubo samtang ang Knights of Labor gikalipay. Ang American Federation of Labor gipangulohan ni Samuel Gompers ug nagpunting sa mga batakang isyu sama sa suholan ug kahimtang sa pagtrabaho imbis nga reporma sa politika. Ang AFL usa ka hugpong sa daghang gagmay nga mga unyon sa mga laraw, mao nga dili sila nagrepresentar sa mga dili maayong trabaho.

Gipangunahan ni Eugene Debs ang American Socialist Party. Gusto sa kini nga grupo nga usbon ang sistema sa gobyerno sa Amerika. Gusto nila nga kuhaon ang pagpanguna sa mga industriya sa nasud alang sa mga adunahan. Bisan pa nga sikat sila sa mga mamumuo, wala nila nakuha ang suporta nga labaw pa sa gamay nga porsyento sa tanan nga mga Amerikano.

Ang labi pa ka labi nga grupo mao ang mga Industrial Workers of the World. Gusto nila ang usa ka mapintas nga rebolusyon nga makuha ang gahum alang sa mga adunahan ug mapukan ang gobyerno. Bisan kung gisalikway sa mga Amerikano kini nga mga ideya, sa kadugayan nakuha nila sa Russia ug gidala sila sa Rebolusyong Komunista didto kaniadtong 1917.

KEY CONCEPTS

Union: An organization of workers. They work together to negotiate for better pay, hours, working conditions, etc. Sometimes they organize strikes or other forms of protest.

Mass Strike: A strike in which the workers in many locations stop work at the same time. One example was the Great Upheaval in 1877 when nearly all railroad operations in America stopped.

Boycott: When workers convince consumers to not purchase goods from a particular business. If it succeeds, the business owners capitulate to the workers' demands because of the fear of lost revenue.

Sabotage: Purposeful destruction of property as a form of protest.

Lockout: When owners close the doors to their business and refuse to let workers in. It is a way of limiting the power of unions.

Yellow-Dog Contract: An agreement a worker must sign when starting a job agreeing not to join a union.

Scab: A replacement worker hired during a strike.

Picket Line: The line made up of striking workers outside a business. Workers usually carry signs, chant, and try to prevent scabs from entering to take their jobs.

Blacklist: A list of union leaders passed around among business owners. These men and women would not be hired because they might cause problems for the owners.

Bread and Butter Issues: Nickname for the basic concerns of workers such as better pay, fewer working hours, and safety. In contrast to larger concerns such as racial or gender equality.

Socialist: A follower of Karl Marx. They believed that workers should share the financial rewards of their labor and companies should be owned collectively.

Arbitration: A way of solving disputes in which both sides agree to abide by the decision of an outside, non-biased party.

PEOPLE AND GROUPS

National Labor Union: Early national union formed in 1866. It failed because the organizers tried to include too many different workers who did not always agree on objectives or strategy.

Knights of Labor: Early successful union formed by Uriah Stephens. They admitted all wage earners including African Americans and women. They grew in popularity but weakened after the Haymarket Square incident in 1886.

Samuel Gompers: Founder of the American Federation of Labor

American Federation of Labor: Labor union founded by Samuel Gompers in 1886. It was formed by joining smaller unions of skilled workers.

Eugene Debs: Socialist union leader. He led the Pullman strike and ran unsuccessfully for president as a Socialist Party candidate.

Socialist Party: Small political party in America that was popular for a short time in the late 1800s. Eugene Debs led the party and ran for president as its candidate.

Industrial Workers of the World: Socialist political party led by Big Bill Haywood. Nicknamed the Wobblies, they advocated violent overthrow of the government and capitalist system.

William "Big Bill" Haywood: Founder and leader of the International Workers of the World.

EVENTS

Great Upheaval: Mass strike in 1877 that started in West Virginia but spread as many railroad workers went on strike.

Haymarket Square Incident: Sometimes called a riot, it was a labor rally in Chicago in 1886 in which a bomb exploded killing a police officer and injuring many others. Labor leaders were blamed for the violence and it led to reduced public support for unions, and especially for the Knights of Labor.

Pullman Strike: Strike by workers at the Pullman Car Company (which built railway cars) in 1894. It turned violent and failed when the government ordered federal troops to end the strike.

4

F O U R T H Q U E S T I O N HOW SHOULD GOVERNMENT BALANCE THE POWER OF THE SOCIAL CLASSES?

IS GREED
GOOD?

INTRODUCTION

The politics of the first few years of our nation's history were dominated by heroic presidents – Washington, Adams, Jefferson. And as the years went on, other dynamic men had a tremendous effect on America – Jackson, Polk, Lincoln.

Then, after the Civil War, power moved to the Capitol Building and Congress set the nation's agenda. As the industrial revolution transformed American cities and the lives of workers, the White House did little to guide reform or protect Americans from corruption and mistreatment.

That changed in 1901 when Theodore Roosevelt stepped into the Oval Office. He used his position to promote an active government that protected the interests of the people over big business. The Progressive movement finally had an ally in the White House. The Progressive lock on the Presidency did not end with Theodore Roosevelt. His popularity secured the election in 1908 of his handpicked successor, William Howard Taft, and in 1912, a Democrat, Woodrow Wilson was elected, but he too embraced much of the Progressive agenda.

The two halves of the Gilded Age give us window into the role government has to play in balancing the interests of workers and owners. Before Roosevelt's presidency, government pursued policies that favored business, and business boomed. Once the Progressives moved into the White House, laws were passed that protected workers, and the wild growth slowed.

What do you think? How should government balance the power of the social classes?

PASIUNA

Ang politika sa una nga pila ka tuig sa kasaysayan sa atong nasud gipamuno sa mga kabayanihan nga pangulo - Washington, Adams, Jefferson. Ug sa nagpadayon ang mga tuig, ang ubang mga dinamikong lalaki adunay daghang epekto sa America - Jackson, Polk, Lincoln.

Pagkahuman, human sa Gubat sa Sibil, mibalhin ang gahum sa Capitol Building ug Kongreso nga gibutang ang agenda sa nasud. Samtang ang rebolusyon sa industriya nakausab sa mga syudad sa Amerika ug sa kinabuhi sa mga mamumuo, wala'y nahimo ang White House aron paggiya sa reporma o pagpanalipod sa mga Amerikano gikan sa pagkadunot ug pagkamaltrato.

Kana ang nausab sa 1901 sa dihang si Theodore Roosevelt mipaingon sa Opisina sa Oval. Gigamit niya ang iyang posisyon aron mapauswag ang usa ka aktibo nga gobyerno nga nanalipod sa interes sa mga tawo sa dako nga negosyo. Ang kalihukan sa Progresibo sa katapusan adunay kaalyado sa White House. Ang Progressive lock sa Kapangulohan wala matapos sa Theodore Roosevelt. Ang iyang pagkapopular nakasiguro sa eleksyon kaniadtong 1908 sa iyang gipili nga manununod, si William Howard Taft, ug kaniadtong 1912, usa ka Democrat, si Woodrow Wilson ang napili, apan iya usab nga gisagop ang kadaghanan sa us aka Progressive agenda.

Ang duha nga mga haligi sa Gilded Age naghatag us aka bintana sa papel nga himuon sa gobyerno sa pagbalanse sa interes sa mga mamumuo ug tag-iya. Sa wala pa ang kapangulohan ni Roosevelt, gipadayon sa gobyerno ang mga palisiya nga nakapalipay sa negosyo, ug sa negosyo miuswag. Sa diha nga ang mga Progressives mibalhin sa White House, ang mga balaod gipasa nga nanalipod sa mga mamumuo, ug ang ihalas nga pagtubo mahinay.

Unsa ang imong gihunahuna? Giunsa pagbalanse sa gobyerno ang gahum sa mga sosyal nga klase?

PROGRESSIVES IN THE WHITE HOUSE

Theodore Roosevelt was born in 1858 to a wealthy New York banker and the daughter of a prosperous Georgia planter. He was anything but the model physical specimen. His eyesight was poor. He wore thick glasses his entire life. As a child he was small and weak. He suffered from acute asthma, which contributed to his frailty.

Taking his father's advice, he dedicated himself to physical fitness, without which he believed there could be no mental fitness. His hard work paid off, and as he entered Harvard with a muscular frame, his condition bothered him less and less.

He met Alice Hathaway Lee. Although he believed her to be the most unobtainable woman around, he was determined to marry her. Again, he was successful, but his life with Alice was short-lived. In 1884, four years after his graduation, Alice delivered a daughter. Owing to complications, she died in childbirth on the very same day as the death of Roosevelt's mother.

Devastated, he withdrew to North Dakota Territory, but could not live without the New York pace for long. Returning to New York in 1886, Roosevelt remarried and dedicated his life to public service.

MGA PROGRESYON SA PUTIHAN nga Puy-anan

Si Theodore Roosevelt natawo kaniadtong 1858 sa usa ka adunahan nga bangkero sa New York ug anak nga babaye sa usa ka mauswagong magtatanum sa Georgia. Siya wala'y lain gawas sa modelo nga pisikal nga ispesimen. Dili maayo ang iyang panan-aw. Nagsul-ob siya og mabaga nga baso sa tibuuk nga kinabuhi niya. Ingon usa ka bata siya gamay ug mahuyang. Nag-antos siya gikan sa mahait nga hika, nga nakahatag sa iyang kaluyahon.

Gikuha ang tambag sa iyang amahan, gipahinungod niya ang iyang kaugalingon sa pagkaayo sa lawas, kung wala kini nagtuo nga wala'y himsog sa pangisip. Napakyas ang iyang kakugi, ug sa pagsulod niya sa Harvard nga may muscular frame, ang iyang kahimtang wala magsamok kaniya.

Nakilala niya si Alice Hathaway Lee. Bisan kung siya mitoo nga siya ang labing dili mahibal-an nga babaye sa palibot, determinado siya nga magpakasal kaniya. Pag-usab, nagmalampuson siya, apan ang iyang kinabuhi uban si Alice wala madugay. Niadtong 1884, upat ka tuig pagkahuman sa iyang graduation, gipanganak ni Alice ang usa ka anak nga babaye. Tungod sa mga komplikasyon, namatay siya sa pagpanganak sa adlaw mismo sa pagkamatay sa inahan ni Roosevelt.

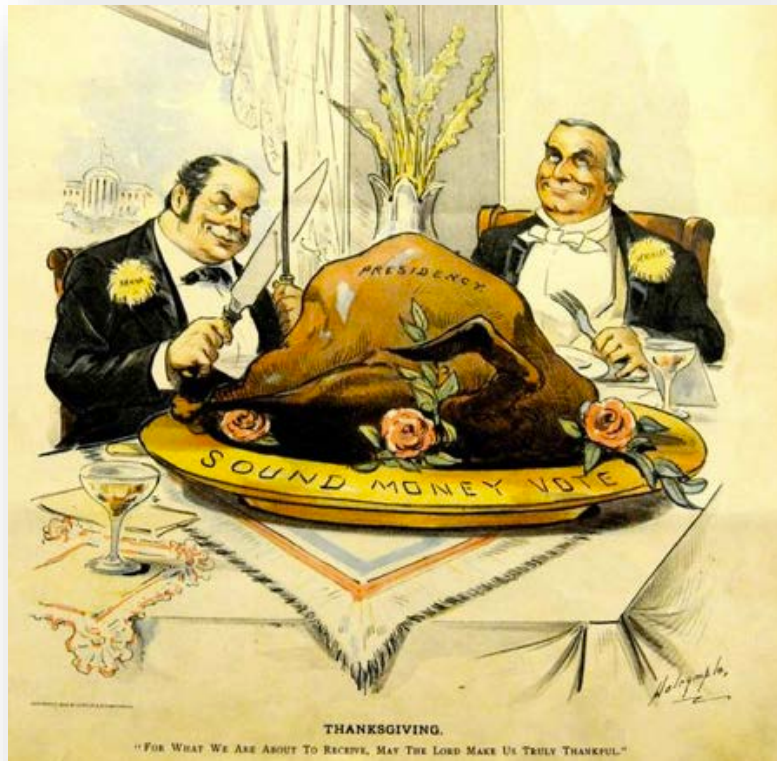
Napakyas, mibiya siya sa Teritoryo sa North Dakota, apan dili mabuhi kung wala magdugay ang New York. Pagbalik sa New York kaniadtong 1886, nagminyo pag-usab si Roosevelt ug gipahinungod ang iyang kinabuhi sa serbisyo publiko.

Primary Source: Editorial Cartoon

In this cartoon, President McKinley (right) and his advisor Mark Hanna are seen carving up the benefits of power. It depicts Hanna as equal in power to the president.

Pangunang Punoan: Cartoon sa Editoriyal

Sa kini nga cartoon, si Presidente McKinley (tuwa) ug ang iyang tigtambag nga si Mark Hanna nakita nga nakulit sa mga benepisyo sa gahum. Kini naghulagway sa Hanna ingon patas sa gahum sa presidente.

Theodore Roosevelt was never supposed to be President. Many in the Republican Party leadership saw him as a reckless cowboy, especially Senator **Mark Hanna**, President McKinley's campaign manager. As his popularity soared, he became more and more of a threat. His success with the Rough Riders in Cuba made him a war hero in the eyes of many Americans. Riding this wave, he was elected governor of New York.

During the campaign of 1900, Hanna decided that nominating Roosevelt for the Vice-Presidency would serve two purposes. First, his popularity would surely help President McKinley's reelection bid. Second, moving him to the Vice-Presidency might decrease his power, since the Constitution gives very little authority to the vice-president.

Si Theodore Roosevelt dili gyud mahimo nga Presidente. Daghan sa liderato sa Partido Republikano ang nakakita kaniya ingon usa ka walay puas nga cowboy, labi na si Senador Mark Hanna, manager sa kampanya ni Presidente McKinley. Samtang nagkadako ang iyang pagkapopular, nahimo siyang hulga. Ang iyang kalampusan sa Rough Riders sa Cuba naghimo kaniya nga usa ka bayani sa gubat sa mga mata sa daghang mga Amerikano. Pagsakay sa kini nga balod, siya napili nga gobernador sa New York.

Atol sa kampanya sa 1900, nakadesisyon si Hanna nga ang pagpili sa Roosevelt alang sa Bise-Presidente mag-alagad duha ka katuyoan. Una, ang iyang pagkapopular sigurado nga motabang sa reelection bid ni Presidente McKinley. Ikaduha, ang pagbalhin kaniya ngadto sa Bise-Presidente mahimo nga makunhuran ang iyang gahum, tungod kay ang Konstitusyon naghatag gamay nga awtoridad sa bise-presidente.

Primary Source: Photograph

Teddy Roosevelt during his time as governor of New York. This well-known photograph captures Roosevelt's zeal and charismatic personality.

Pangunang Punoan: Litrato

Teddy Roosevelt sa iyang panahon isip gobernador sa New York. Kini nga bantog nga litrato nakakuha sa kadasig ug karismatic nga personalidad ni Roosevelt.

Vice-Presidents had gone on to the White House only if the sitting President died in office. The last Vice-President elected in his own right had been Martin Van Buren in 1837. Many

Ang mga Bise-Presidente moadto sa White House ra kung namatay ang naglingkod nga Presidente sa katungdanan. Ang katapusang Bise-Presidente nga napili sa iyang kaugalingon nga katungod mao si Martin Van Buren kaniadtong 1837. Daghang konserbatibo nga mga Republika ang nagtuo nga si Roosevelt

conservative Republicans believed Roosevelt could do less harm as vice-president than as governor of New York.

McKinley and Roosevelt won the election, and all was proceeding according to plan until an assassin's bullet ended McKinley's life in September 1901.

There had never been a President like him. At only 42-years-old, Roosevelt was the youngest president ever. His energy was contagious, and the whole country was electrified by their new leader.

Soon it was clear that a new type of President was in town. Since Lincoln's death in 1865, Congress seemed to be running the government, and big business seemed to be running Congress. Philosophically, Roosevelt was outraged by these realities. Although he himself hailed from the wealthy classes, he strongly believed that no individual, no matter how rich and powerful, should control the people's representatives.

Furthermore, Roosevelt was convinced that if abuse of workers continued to go unchecked, a violent revolution would sweep the nation. An outspoken foe of socialism, Roosevelt believed that capitalism would be preserved with a little restraint and common sense. Within months he began to wield his newfound power.

Roosevelt changed the office in other important ways. He never went anywhere without his photographer. He wanted Americans to see a rough and tumble leader who was unafraid to get his hands dirty. He became the first President to travel out of the country while in office and the first to win the Nobel Prize.

Unlike his quieter predecessors, Roosevelt knew that if the Washington politicians resisted change, he would have to take his case to the people directly. He traveled often and spoke with confidence and enthusiasm. Americans received him warmly.

The country was thirsting for leadership and Roosevelt became a political and popular hero. Merchandise was sold in his likeness, paintings and lithographs created in his honor, and even a film was produced portraying him as a fairy-tale hero. The White House was finally back in business.

THE TRUST BUSTER

Teddy Roosevelt was one American who believed a revolution was coming. He believed Wall Street fanciers and powerful trust titans to be acting foolishly. While they were eating off fancy china on mahogany tables in marble dining rooms, the masses were roughing it. There seemed to be no limit to greed. If docking wages would increase profits, it was done. If higher

dili makadaot sa pagka-bise presidente kaysa sa gobernador sa New York.

Sila si McKinley ug Roosevelt midaog sa eleksyon, ug ang tanan nagpadayon sumala sa plano hangtod ang bala sa pagpatay sa usa ka mamumuno natapos ang kinabuhi ni McKinley kaniadtong Septyembre 1901.

Wala pa usa ka Presidente nga sama kaniya. Sa edad nga 42-anyos pa lamang, si Roosevelt ang labing kinamanghuran nga presidente kaniadto. Makasakit ang iyang kusog, ug ang tibuuk nga nasud nakuryente sa ilang bag-ong lider.

Sa wala madugay klaro nga adunay usa ka bag-ong tipo sa Presidente sa lungsod. Sukad sa pagkamatay ni Lincoln kaniadtong 1865, ang Kongreso daw nagpadagan sa gobyerno, ug ang dagkong negosyo daw nagpadagan sa Kongreso. Pilosopiko, nasuko si Roosevelt sa kini nga mga katinuud. Bisan kung siya mismo ang nanamilit gikan sa mga adunahan nga klase, hugot nga mituo nga wala bisan usa ka tawo, bisan kung unsa ka adunahan ug gamhanan, ang makontrol sa mga representante sa mga tawo.

Dugang pa, nakumbinser si Roosevelt nga kung ang pag-abuso sa mga mamumuo nagpadayon sa pag-awas, usa ka mapintas nga rebolusyon ang molamoy sa nasud. Usa ka madayag nga kaaway sa sosyalismo, nagtuo si Roosevelt nga ang kapitalismo mapreserbar nga adunay gamay nga pagpugong ug sagad nga pagsabut. Sulod sa mga bulan nagsugod siya sa paggamit sa iyang bag-ong gahum.

Gibag-o ni Roosevelt ang opisina sa uban pang hinungdan nga mga paagi. Wala gyud siya moadto bisan diin gawas sa iyang litratista. Gusto niya nga ang mga Amerikano makakita sa usa ka dili maayo nga lider ug dili mahadlok nga hugaw ang iyang mga kamot. Nahimo siyang unang Presidente nga mobiyaha sa gawas sa nasud samtang naa sa katungdanan ug una nga nakadaog sa Nobel Prize.

Dili sama sa mga nauna niyang nahimo, nahibal-an ni Roosevelt nga kung ang mga pulitiko sa Washington supak sa pagbag-o, kinahanglan nga dad-on niya ang direkta sa iyang kaso sa mga tawo. Kanunay siya mobiyaha ug namulong uban ang pagsalig ug kadasig. Mainit nga gidawat siya sa mga Amerikano.

Giuhaw sa nasud ang pagpangulo ug si Roosevelt nahimo'g usa ka politikal ug sikat nga bayani. Gibaligya ang Merchandise sa iyang dagway, mga painting ug mga lithograph nga gihimo sa iyang kadunggan, ug bisan usa ka pelikula nga gihimo nga nagpakita nga usa ka bayani sa engkanto. Ang White House sa katapusan nakauli na usab sa negosyo.

ANG TINUOD NGA NEGOSYO

Si Teddy Roosevelt usa ka Amerikano nga nagtuo nga moabut ang usa ka rebolusyon. Nagtuo siya nga ang mga tagadumala sa Wall Street ug kusgan nga pagsalig sa mga titans nga molihok nga binuang. Samtang nagkaon sila sa lamesa nga china sa mga lamesa sa mahogany sa mga kan-anan nga marmol, gikawatan kini sa mga masa. Morag wala'y limitasyon sa kadalo. Kung ang suholan sa docking magpataas sa kita, nahimo na kini. Kung ang mas taas nga riles sa riles nagbutang mas daghang bulawan sa

railroad rates put more gold in their coffers, it was done. How much was enough, Roosevelt wondered?

Although he himself was a man of means, he criticized the wealthy class of Americans on two counts. First, continued exploitation of the public could result in a violent uprising that could destroy the whole system. Second, the captains of industry were arrogant enough to believe themselves superior to the elected government. Now that he was President, Roosevelt went on the attack.

The President's weapon was the **Sherman Anti-Trust Act**, passed by Congress in 1890. This law declared illegal all combinations "in restraint of trade." For the first twelve years of its existence, the Sherman Act was a paper tiger. United States courts routinely sided with business when any enforcement of the Act was attempted.

For example, the American Sugar Refining Company controlled 98% of the sugar industry. Despite this virtual monopoly, the Supreme Court refused to dissolve the corporation in an 1895 ruling. The only time an organization was deemed in restraint of trade was when the court ruled against a labor union.

ilang mga coffer, nahimo na kini. Pila na ang igo, nahibulong si Roosevelt?

Bisan kung siya mismo usa ka tawo nga adunay kapuslanan, iyang gisaway ang adunahan nga klase sa mga Amerikano sa duha ka pag-ihap. Una, ang pagpadayon sa pagpahimulos sa publiko mahimong magresulta sa usa ka mapintas nga pag-alsa nga makaguba sa tibuuk nga sistema. Ikaduha, ang mga kapitan sa industriya igo nga arogante nga nagtuo sa ilang kaugalingon nga labaw sa pinili nga gobyerno. Karon nga siya ang Presidente, si Roosevelt nagpadayon sa pag-atake.

Ang hinagiban sa Presidente mao ang Sherman Anti-Trust Act, gipasa sa Kongreso kaniadtong 1890. Kini nga balaod gideklarar nga gidili ang tanan nga mga kombinasyon sa "pagpugong sa pamatigayon." Sa una nga napulog duha ka tuig sa paglungtad niini, ang Sherman Act usa ka tigre sa papel. Ang mga korte sa Estados Unidos kanunay nga nag-uban sa negosyo sa bisan unsang pagsulay sa pagpatuman sa Balaod.

Pananglitan, ang American Sugar Refining Company nagkontrol 98% sa industriya sa asukal. Bisan pa sa kini nga virtual nga monopolyo, ang Korte Suprema nagdumili sa pagwagtang sa korporasyon sa usa ka 1895 desisyon. Ang bugtong oras nga usa ka organisasyon nga gipili sa pagpugong sa pamatigayon mao ang paghukom sa korte batok sa usa ka unyon sa labor.

Primary Source: Editorial Cartoon

President Roosevelt is seen here controlling the trusts, deciding between good trusts and bad. The use of bears is significant. A widely circulated story about Roosevelt is that he was on a hunting trip. When he was given the opportunity to shoot a captive bear he refused. Since that time, stuffed toy bears are known as Teddy Bears.

Pangunang Punoan: Cartoon sa Editorial

Si Presidente Roosevelt makita dinhi nga nagkontrol sa mga pagsalig, nagdesisyon tali sa maayong pagsalig ug dili maayo. Ang paggamit sa mga oso hinungdanon. Ang usa ka kaylap nga nibutyag nga istorya bahin sa Roosevelt mao nga siya usa ka pagbiyaha sa pagpangayam. Dihang gihatagan siya og higayon nga magpana sa usa ka bihag nga oso gidala siya. Sukad nianang panahona, ang mga pinuno nga toy bearings nailhan nga Teddy Bears.

Roosevelt knew that no new legislation was necessary. When he sensed that he had a sympathetic Court, he sprang into action. The first trust giant to fall victim to Roosevelt's assault was none other than the most powerful industrialist in the country, J. Pierpont Morgan.

Morgan controlled a railroad company known as Northern Securities. In combination with railroad moguls James J. Hill and E. H. Harriman, Morgan controlled the bulk of railroad shipping across the northern United States.

Morgan was enjoying a peaceful dinner at his New York home on February 19, 1902, when his telephone rang. He was furious to learn that Roosevelt's Attorney General was bringing suit against the Northern Securities Company. Stunned, he muttered to his equally shocked dinner guests about how rude it was to file such a suit without warning.

Four days later, Morgan was at the White House with the President. Morgan bellowed that he was being treated like a common criminal. The President informed Morgan that no compromise could be reached, and the matter would be settled by the courts. Morgan inquired if his other interests were at risk, too. Roosevelt told him only the ones that had done anything wrong would be prosecuted.

This was the core of Theodore Roosevelt's leadership. He boiled everything down to a case of right versus wrong and good versus bad. If a trust controlled an entire industry but provided good service at reasonable rates, it was a "good" trust to be left alone. Only the "bad" trusts that jacked up rates and exploited consumers would come under attack. Who would decide the difference between right and wrong? The occupant of the White House trusted only himself to make this decision in the interests of the people.

The American public cheered Roosevelt's new offensive. The Supreme Court, in a narrow 5 to 4 decision, agreed and dissolved the Northern Securities Company. Roosevelt said confidently that no man, no matter how powerful, was above the law. As he landed blows on other "bad" trusts, his popularity grew and grew. He gained the nickname, the "**Trust Buster.**"

PASSING THE TORCH

1908 was not a good year for Teddy Roosevelt. The nation was recovering from a financial panic that had rocked Wall Street the previous year. Many leading industrialists unjustly blamed the crisis on the President. The Congress that he had finessed in his early term was now dominated by conservative Republicans who took joy at blocking the President's initiatives. Now his time in the White House was coming to a close.

Nahibal-an ni Roosevelt nga wala'y kinahanglan nga bag-ong balaod. Sa diha nga siya nakaamgo nga siya adunay usa ka mabinantayon nga Korte, siya naglihok. Ang una nga higante sa pagsalig nga mabiktima sa pag-atake ni Roosevelt wala'y lain gawas sa labing gamhanan nga industriyalisado sa nasud nga si J. Pierpont Morgan.

Kontrolado ni Morgan ang usa ka kompanya sa riles nga nailhan nga Northern Securities. Sa kombinasyon sa moguls nga riles nga si James J. Hill ug E. H. Harriman, gikonrol ni Morgan ang kadaghanan sa pagpadala sa riles sa amihanang Estados Unidos.

Si Morgan nalingaw sa usa ka malinawon nga panihapon sa iyang balay sa New York kaniadtong Pebrero 19, 1902, sa dihang ang iyang telepono nag-ring. Nasuko siya nga nahibal-an nga ang Abogado sa Roosevelt nagdala sa kaso batok sa Northern Securities Company. Natingala, iyang gibungat ang iyang parehas nga nakurat nga mga bisita sa panihapon bahin sa unsa nga bastos ang pag-file sa ingon nga usa ka suit nga wala'y pasidaan.

Upat ka adlaw ang milabay, si Morgan naa sa White House kauban ang Presidente. Si Morgan nagyukbo nga siya gitagad sama sa usa ka kasagaran nga kriminal. Gipahibalo sa Presidente si Morgan nga wala'y pagkompromiso nga maabot, ug ang butang nga mahusay pagahukman sa mga korte. Gipangutana si Morgan kung peligro usab ang iyang ubang interes, usab. Gisultihan siya ni Roosevelt nga ang bisan kinsa nga nakabuhat og daotan ang pagahukman.

Kini ang panguna nga pamunuan ni Theodore Roosevelt. Gipunting niya ang tanan hangtod sa usa ka kaso nga husto kaysa daotan ug maayo kaysa daotan. Kung kontrolado sa usa ka pagsalig ang usa ka tibuuk nga industriya apan naghatag maayong serbisyo sa makatarunganon nga kantidad, kini usa ka "maayo" nga pagsalig nga pasagdan lang. Ang mga "daotan" nga pagsalig nga nagpataas sa presyo ug gipahimuslan nga mga konsumedor ang maatake. Kinsa ang makadesisyon sa kalainan tali sa husto ug daotan? Ang nag-okupar sa White House nagsalig ra sa iyang kaugalingon aron mahimo kini nga desisyon sa interes sa mga tawo.

Ang Amerikano nga publiko nagpasalamat sa bag-o nga opensiba ni Roosevelt. Ang Korte Suprema, sa usa ka pig-ot nga 5 hangtod 4 nga desisyon, miuyon ug gitangtang ang Northern Securities Company. Masaligon nga gisulti ni Roosevelt nga wala bisan kinsa, bisan unsa ka kusgan, labaw sa balaod. Samtang gitabla niya ang uban pang mga "daotan" nga pagsalig, ang iyang pagkapopular nagdako ug nagdako. Nakuha niya ang nickname, ang "Trust Buster."

PAGSULAY SA TORO

Ang 1908 dili maayo nga tuig alang kang Teddy Roosevelt. Nag-ayo ang nasud gikan sa usa ka kalisang sa panalapi nga gibato ang Wall Street sa miaging tuig. Daghang nanguna nga mga industriyalisante nga dili makatarungan nga nagbasol sa krisis sa Presidente. Ang Kongreso nga iyang gikalipay sa sayong bahin sa una nga termino gipamuno karon sa mga konserbatibo nga mga Republicans nga nagkalipay sa pagpugong sa mga inisyatibo sa Presidente. Karon ang iyang oras sa White House hapit na matapos.

He had promised not to seek a third term when he was elected in 1904. No prior President had ever broken the two-term tradition. Roosevelt would keep his word.

He decided that if he could no longer serve as President, the next best option was to name a successor that would carry out his programs. He found the perfect candidate in **William Howard Taft**.

Taft and Roosevelt were best friends. When Roosevelt was sworn in as chief executive, Taft was serving as governor of the Philippines. Roosevelt offered his friend a seat on the Supreme Court, but his work in the Philippines and the ambitions of Mrs. Taft propelled him to decline. In 1904, he became Secretary of War and his friendship with Roosevelt grew stronger.

By 1908, Roosevelt was convinced that Taft would be the ideal successor. His support steamrolled Taft to the Republican nomination, and the fall election against William Jennings Bryan proved to be a landslide victory.

Nisaad siya nga dili mangita sa ikatulo nga termino sa dihang napili siya kaniadtong 1904. Wala'y una nga Presidente nga nakalapas sa duha ka termino nga tradisyon. Pagatumanon ni Roosevelt ang iyang pulong.

Nakahukom siya nga kung dili na siya makaalagad isip Presidente, ang sunod nga labing maayo nga kapilian mao ang pagngalan sa usa ka manunod nga himuon ang iyang programa. Nakita niya ang hingpit nga kandidato sa William Howard Taft.

Si Taft ug Roosevelt labing suod nga managhigala. Kung si Roosevelt nanumpa isip punoan nga ehekutibo, si Taft nagsilbing gobernador sa Pilipinas. Gitanyag ni Roosevelt ang iyang higala sa usa ka lingkuranan sa Korte Suprema, apan ang iyang trabaho sa Pilipinas ug ang mga ambisyon ni Ginang Taft nagtukmod kaniya sa pagkunhod. Niadtong 1904, nahimo siyang Sekretaryo sa Gubat ug ang iyang panaghigalaay kay Roosevelt kusog.

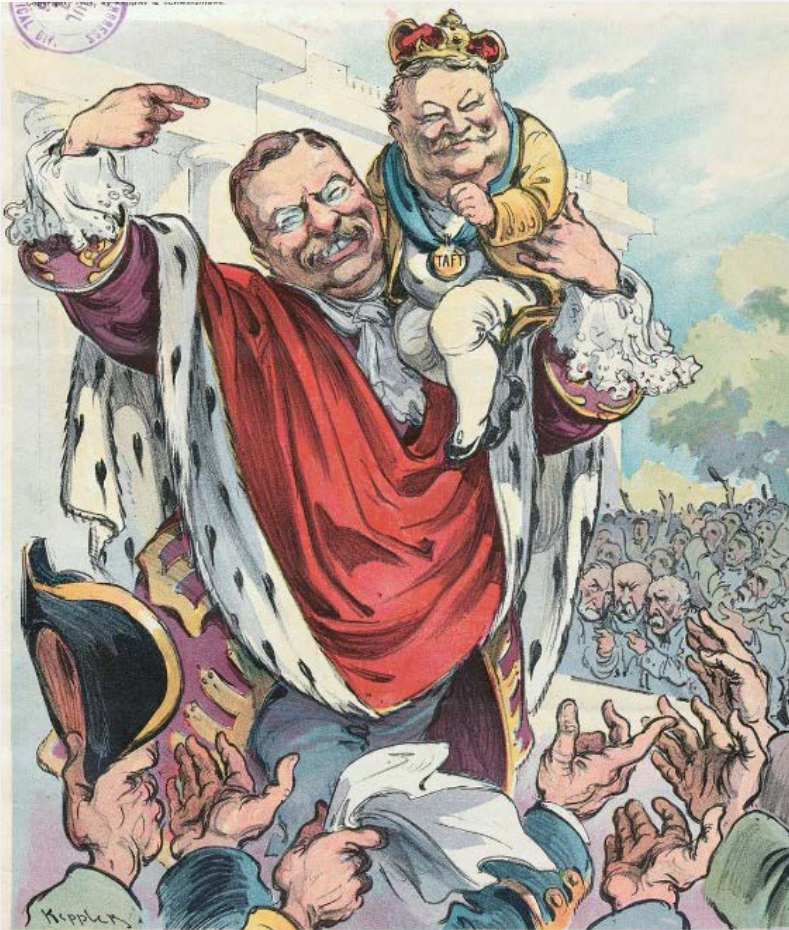
Pagka-1908, nakumbinser si Roosevelt nga si Taft ang mamahimong manunod. Ang iyang suporta gipatugbaw nga si Taft sa nominasyon sa Republikano, ug ang pagkahulog sa eleksyon kontra kay William Jennings Bryan napamatud-an nga usa ka kadaugan sa landslide.

Primary Source: Editorial Cartoon

In this cartoon, President Roosevelt is holding his successor, William Howard Taft. Roosevelt's support for his friend helped secure his nomination from the Republican Party and his success in the general election.

Pangunang Punoan: Cartoon sa Editoryal

Sa kini nga cartoon, si Presidente Roosevelt naghupot sa iyang manunod, si William Howard Taft. Ang suporta ni Roosevelt alang sa iyang higala nakatabang sa pagseguro sa iyang nominasyon gikan sa Republican Party ug ang iyang kalampusan sa kinatibuk-ang eleksyon.

Upon leaving the White House, Roosevelt embarked on a worldwide tour, including an African safari and a sojourn through Europe. Taft was left to make his own mark on America.

But he lacked the political skill of his predecessor to keep both the progressive and conservative wings of his party happy. He ended up alienating both sides.

The defining moment came with the Payne-Aldrich Tariff. Progressives hated the measure, which raised rates, and conservatives lauded it. Taft signed the bill, and his progressive supporters were furious.

The rupture widened with the Ballinger-Pinchot controversy. Richard Ballinger was Taft's Secretary of the Interior. His appointment shocked Gifford Pinchot, the nation's chief forester and longtime companion of Theodore Roosevelt. Pinchot rightly saw that Ballinger was no friend to Roosevelt's conservation initiatives. When Pinchot publicly criticized Ballinger, Taft fired Pinchot, and progressives were again outraged. The two wings of the party were now firmly on a collision course.

Despite criticism from progressive Republicans, Taft did support many of their goals. He broke twice as many trusts in his one term as Roosevelt had broken in his two. Taft limited the workday of federal employees to 8 hours and supported the 16th Amendment to the Constitution, which empowered the Congress to levy a federal income tax. He created a Children's Bureau and supported the 17th Amendment, which allowed for senators to be directly elected by the people instead of the state legislatures.

Still, when Roosevelt returned to America, progressives pressed him to challenge Taft for the party leadership. As 1912 approached, the fight was on.

THE ELECTION OF 1912

Politics can sometimes turn the best of friends into the worst of enemies. Such was the fate for the relationship between Theodore Roosevelt and William Howard Taft.

Roosevelt's decision to challenge Taft for the Republican nomination in 1912 was most difficult. Historians disagree on his motives. Defenders of Roosevelt insist that Taft betrayed the progressive platform. When Roosevelt returned to the United States, he was pressured by thousands of progressives to lead them once more. Roosevelt believed that he could do a better job uniting the party than Taft. He felt a duty to the American people to run.

Sa paggawas sa White House, si Roosevelt milibot sa usa ka tibuuk kalibutan nga pagbiyahe, lakip ang usa ka safari sa Africa ug usa ka pagbiyahe sa Europe. Si Taft nahibilin aron maghimo sa iyang kaugalingon nga marka sa Amerika.

Hinuon wala niya nakuha ang kahanas sa politika sa nahauna niya nga ipadayon ang malipayon ug konserbatibo nga mga pako sa iyang partido. Natapos niya ang pagbulag sa duha ka mga kilid.

Ang naghinatag nga higayon nag-uban sa Payne-Aldrich Tariff. Gikasilagan sa mga progresibo ang sukod, nga nagpataas sa mga rate, ug mga konserbatibo nga gidayeg kini. Gipirmahan ni Taft ang balaodnon, ug nasuko ang iyang mga progresibong tagasuporta.

Ang pagkadunot nagkalapad sa kontrobersya sa Ballinger-Pinchot. Si Richard Ballinger ang Kalihim sa Taft sa Taft. Ang iyang appointment nahinganha ni Gifford Pinchot, ang punoan nga forester sa nasud ug dugay nga kauban ni Theodore Roosevelt. Nakita mismo ni Pinchot nga wala'y higala si Ballinger sa mga inisyatibo sa pagluwas sa Roosevelt. Sa dihang gisaway sa publiko sa Pinchot si Ballinger, gipaputok ni Taft ang Pinchot, ug ang mga progresibo napungot usab. Ang duha nga mga pako sa partido karon hugot sa usa ka banggaan nga kurso.

Bisan pa sa pagsaway gikan sa mga progresibo nga Republikano, suportado ni Taft ang kadaghanan sa ilang mga katuyoan. Gibuak niya ang doble sa daghang pagsalig sa iyang usa ka termino nga gibuak ni Roosevelt sa iyang duha. Gipalimitahan ni Taft ang adlaw-adlaw nga trabaho sa mga empleyado sa federal sa 8 oras ug gisuportahan ang ika-16 nga Amendment sa Konstitusyon, nga naghatag gahum sa Kongreso nga magpahuwam sa usa ka buhis sa federal nga kita. Naghimo siya us aka Bureau of Children ug gisuportahan ang ika-17 nga Amendment, nga nagtugot sa mga senador nga direkta nga napili sa mga tawo imbis sa mga lehislatura sa estado.

Bisan pa, sa pagbalik ni Roosevelt sa Amerika, gipauswag siya sa mga progresibo aron ihagit si Taft alang sa pagpangulo sa partido. Sa pagduol sa 1912, nagpadayon ang away.

ANG PILI SA 1912

Usahay mahimo'g himuon sa politika ang labing maayong mga higala nga labing daotan sa mga kaaway. Ingon niana ang kapalaran sa relasyon tali ni Theodore Roosevelt ug William Howard Taft.

Ang desisyon ni Roosevelt nga mahagit si Taft alang sa nominasyon sa Republikano sa 1912 labing lisud. Dili mouyon ang mga historyador sa iyang mga motibo. Gipasalig sa mga tigdepensa sa Roosevelt nga gibudhian ni Taft ang progresibong plataporma. Sa pagbalik ni Roosevelt sa Estados Unidos, gipugos siya sa libolibo nga mga progresibo aron pangunahan sila pag-usab. Nagtuo si Roosevelt nga mahimo niya ang usa ka mas maayo nga trabaho nga mahiusa sa partido kay sa Taft. Gibati niya nga usa ka katungdanan sa mga Amerikano nga modagan.

When progressive members of the Republican Party accused the conservatives at the party convention in Chicago of tampering with the vote, they convened in Chicago's Orchestra Hall, and formed the National Progressive Party. Later that summer, they nominated Roosevelt. Questioned by reporters, Roosevelt said he felt as strong as a "bull moose," giving the party the nickname the, **Bull Moose Party**.

Critics of Roosevelt are not quite so kind. Roosevelt had a huge ego, and his lust for power could not keep him on the sidelines. He stabbed his friend in the back and overlooked the positive sides of Taft's Presidency. Whatever the motive, the **election of 1912** would begin with two prominent Republican candidates.

The two former friends hurled insults at each other as the summer of 1912 drew near. Taft had the party leadership behind him, but Roosevelt had the people. Roosevelt spoke of a New Nationalism, a broad plan of social reform for America.

Rather than destroying every trust, Roosevelt supported the creation of a Federal Trade Commission to keep a watchful eye on unfair business practices. He proposed a minimum wage, a workers' compensation act, and a child labor law. He proposed a government pension for retirees and funds to assist Americans with health care costs. He supported the women's suffrage amendment. The time of laissez faire was over. The government must intervene to help its people Roosevelt and his progressive followers argued. Taft and his supporters disagreed, and the battle was left for the voters to decide.

Kung giakusahan sa mga progresibong myembro sa Partido Republican ang mga konserbatibo sa kombensiyon sa partido sa Chicago sa pag-tampal sa boto, nagpundok sila sa Orchestra Hall sa Chicago, ug giumol ang National Progressive Party. Pagkahuman sa ting-init, ilang gipili si Roosevelt. Gipangutana sa mga tigbalita, si Roosevelt nagsulti nga gibati niya ang kusgan nga ingon usa ka "bull moose," nga naghatag sa partido nga nickname nga, Bull Moose Party.

Ang mga kritiko sa Roosevelt dili kaayo maayo. Si Roosevelt adunay daghang kaakuhan, ug ang iyang kahigal alang sa gahum dili makapugong kaniya sa mga agianan. Iyang gibato ang iyang higala sa likud ug wala'y panumbalinga ang mga positibo nga bahin sa Pangulo ni Taft. Bisan unsa ang motibo, ang eleksyon sa 1912 magsugod sa duha nga bantog nga mga kandidato sa Republikano.

Primary Source: Editorial Cartoon

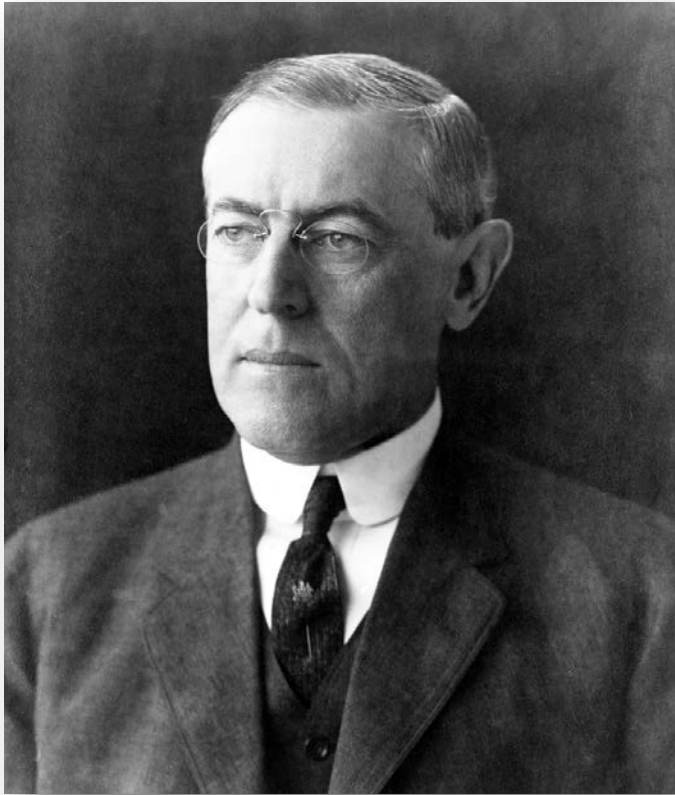
In this cartoon, President Taft is shown struggling to control the many problems that plagued his presidency. Meanwhile, a critical former president Roosevelt looks in disapprovingly, foreshadowing the contentious 1912 election.

Pangunang Punoan: Cartoon sa Editorial

Sa kini nga cartoon, gipakita ni Presidente Taft nga nakigbisog aron makontrol ang daghang mga problema nga naghampak sa iyang pagkapangulo. Samtang, ang usa ka kritikal nga kanhi presidente Roosevelt nagtan-aw sa dili pag-uyon, nga nagpadayag sa kontrobersiya sa 1912 nga eleksyon.

Ang duha nga kanhing mga higala nagsalikway sa usag usa sa nagkaduol na ang ting-init sa 1912. Si Taft adunay liderato sa partido sa luyo niya, apan gipili ni Roosevelt ang mga tawo. Ang Roosevelt namulong bahin sa usa ka Bag-ong Nasyonalismo, usa ka halapad nga plano sa sosyal nga reporma alang sa Amerika.

Imbis nga wagtangon ang matag pagsalig, gisuportahan ni Roosevelt ang paghimo sa usa ka Federal Trade Commission aron mabantayan ang dili patas nga mga buhat sa negosyo. Gisugyot niya ang us aka minimum nga suholan, usa ka aksyon sa kompensasyon sa mga mamumuo, ug balaod sa pamuo sa bata. Gisugyot niya ang usa ka pensiyon sa gobyerno alang sa mga retirado ug pondo aron matabangan ang mga Amerikano nga adunay mga gasto sa pag-atiman sa panglawas. Gisuportahan niya ang pag-amendar sa kababayan-an. Natapos ang oras sa faiszez. Kinahanglan mangilabot ang gobyerno aron matabangan ang mga tawo niini nga si Roosevelt ug ang iyang mga progresibong sumusunod nga nangatarungan. Si Taft ug ang iyang mga tagasuporta dili mouyon, ug ang gubat nahabiliin alang sa mga botante nga modesisyon.

Primary Source: Photograph

Woodrow Wilson during the 1912 election campaign. His academic appearance matched his idealistic personality.

Pangunang Punoan: Litrato

Woodrow Wilson sa panahon sa kampanya sa eleksyon sa 1912. Ang iyang panagway sa akademiko nahiuyon sa iyang kaugalingon nga personalidad.

WOODROW WILSON'S NEW FREEDOM

Progressives did not come only in the Republican flavor. Thomas **Woodrow Wilson** also saw the need for change. Born in Staunton, Virginia, Wilson served as president of Princeton University and governor of New Jersey. He combined a southern background with northern sensibilities.

His 1912 platform for change was called the **New Freedom**. Wilson was an admirer of Thomas Jefferson. The agrarian utopia of small, educated farmers envisioned by Jefferson struck a chord with Wilson. Of course, the advent of industry could not be denied, but a nation of small farmers and small businesspeople seemed entirely possible. The New Freedom sought to achieve this vision by attacking what Wilson called the triple wall of privilege: the tariff, the banks, and the trusts.

Tariffs protected the large industrialists at the expense of small farmers. Wilson signed the Underwood-Simmons Act into law in 1913, which reduced tariff rates. The banking system also pinched small farmers and entrepreneurs. The gold standard still made currency too tight, and loans were too expensive for the average American. Wilson signed the **Federal Reserve Act**, which made the nation's currency more flexible.

BAG-O NGA LAKI SA WOODROW WILSON

Ang mga pag-uswag wala moabut sa lasa sa Republikano. Nakita usab ni Thomas Woodrow Wilson nga kinahanglan ang pagbag-o. Natawo sa Staunton, Virginia, si Wilson nagsilbing presidente sa Princeton University ug gobernador sa New Jersey. Gihiusa niya ang usa ka background sa habagatang bahin sa amihanan nga mga pagbati.

Ang iyang 1912 nga plataporma alang sa pagbag-o gitawag nga Bag-ong Kagawasan. Si Wilson usa ka admirer ni Thomas Jefferson. Ang agrarian utopia sa gamay, edukado nga mga mag-uuma nga nahunahunaan ni Jefferson nag-uban sa usa ka chord uban ni Wilson. Siyempre, ang pag-abut sa industriya dili mahimong ikalimod, apan usa ka nasud sa gagmay nga mga mag-uuma ug gagmay nga negosyante nga ingon mahimo. Ang New Freedom nagtinguha nga makamit kini nga panan-awon pinaagi sa pag-atake sa gitawag ni Wilson nga triple nga pribilehiyo: ang taripa, mga bangko, ug ang mga pagsalig.

Gipanalipdan sa mga taripa ang dagkong mga industriyalisante nga gigastuhan sa gagmay nga mga mag-uuma. Gipirmahan ni Wilson ang Underwood-Simmons Act nga balaod kaniadtong 1913, nga nakamenus sa rate sa taripa. Ang sistema sa pagbangko usab nagpatik sa gagmay nga mga mag-uuma ug negosyante. Ang sumbanan nga bulawan naghimo gihapon nga kwarta nga higpit, ug ang mga pautang labi ka mahal alang sa kasagaran nga Amerikano. Gipirmahan ni Wilson ang Federal Reserve Act, nga naghimo sa salapi sa nasud nga labi ka dali.

Unlike Roosevelt, Wilson did not distinguish between “good” trusts and “bad” trusts. Any trust by virtue of its large size was bad in Wilson’s eyes. The **Clayton Antitrust Act** of 1914 clarified the Sherman Act by specifically naming certain business tactics illegal. This same act also exempted labor unions from antitrust suits, and declared strikes, boycotts, and peaceful picketing legal. No longer could business owners use antitrust legislation against their workers.

In two years, he successfully attacked each wall of privilege. Now his eyes turned to greater concerns, particularly the outbreak of the First World War in Europe.

APPEASING THE BULL MOOSE

When Wilson’s first term expired, he felt he had to do more. The nation was on the brink of entering the First World War, bloodiest conflict in human history, and Wilson had definite ideas about how the postwar peace should look. But he would have to survive reelection first.

As an appeal to the Roosevelt progressives, he began to sign many legislative measures suggested by the Bull Moose campaign. He approved of the creation of a **Federal Trade Commission** to act as a watchdog over business. A child labor bill and a workers’ compensation act became law. Wilson agreed to limit the workday of interstate railroad workers to 8 hours. He signed a Federal Farm Loan Act to ease the pains of life on the farm.

Progressive Republicans in the Congress were pleased by Wilson’s conversion to their brand of progressivism, and the American people showed their approval by electing him to a second term.

CONCLUSION

So, clearly government has tremendous power to tip the scale of power between the wealthy and the workers. In the 1800s, government usually intervened on behalf of business owners, but in the 1900s, progressive presidents worked more aggressively to champion the concerns of workers.

Some would argue that America’s political leaders did not go far enough, that they should have done more to distribute power and wealth among the people who labored every day to create that wealth. Moreover, this did not end after the Gilded Age. Throughout the Great Depression of the 1930s, and even within today’s Occupy Wall Street movement, there are those who feel government has not done enough to redistribute wealth.

What do you think? How should government balance the power of the social classes?

Dili sama ni Roosevelt, wala mahibal-i ni Wilson ang mga "pagsalig" nga pagsalig ug "daotan" nga pagsalig. Ang bisan unsang pagsalig pinaagi sa kadako sa kadak-an niini dili maayo sa mga mata ni Wilson. Giklaro sa Clayton Antitrust Act of 1914 ang Sherman Act pinaagi sa piho nga pagngalan sa pipila ka mga taktika sa negosyo nga ilegal. Ang kini nga aksyon usab nagpahigawas sa mga unyon sa pagtrabaho gikan sa mga demanda sa antitrust, ug gideklarar nga mga welga, boycotts, ug malinawon nga ligal nga pagpili. Dili na magamit sa mga tag-iya sa negosyo ang balaod nga antitrust batok sa ilang mga mamumuo.

Sa duha ka tuig, malampuson niya nga giatake ang matag bungbong sa pribilehiyo. Karon ang iyang mga mata milingi sa labi nga mga kabalaka, labi na ang pagbuto sa Unang Gubat sa Kalibutan sa Europa.

PAGPANGITA SA MAAYONG BUNTAG

Sa pag-expire sa unang termino ni Wilson, gibati niya nga kinahanglan pa niyang buhaton. Ang nasud hapit na makasulod sa Unang Gubat sa Kalibutan, labing dugokan nga panagbangi sa kasaysayan sa tawo, ug si Wilson adunay mga ideya sa kung giunsa ang pagtan-aw sa kalinaw sa postwar. Apan kinahanglan siyang mabuhi pag-usab sa reelection.

Ingon usa ka pag-apelar sa mga nag-uswag sa Roosevelt, nagsugod siya pagpirma sa daghang mga lakang sa pamalaud nga gisugyot sa kampanya sa Bull Moose. Giaprobahan niya aron pagmugna sa usa ka Federal Trade Commission aron molihok isip tigbantay sa negosyo. Usa ka balaod sa labor labor sa bata ug usa ka aksyon sa bayad sa mga mamumuo ang nahimong balaod. Miuyon si Wilson nga limitahan ang oras sa trabaho sa mga trabahante sa tren sa interstate sa 8 nga oras. Nagpirma siya sa usa ka Federal Farm Loan Act aron mahupay ang mga sakit sa kinabuhi sa umahan.

Ang mga Progresibo nga Republikano sa Kongreso nalipay sa pagkakabig ni Wilson sa ilang tatak sa progresibo, ug gipakita sa katawhang Amerikano ang ilang pagtugot pinaagi sa pagpili kaniya sa usa ka ikaduha nga termino.

KONKLUSYON

Busa, klaro nga adunay gahum ang gobyerno aron matun-an ang kadak-an sa gahum tali sa mga adunahan ug mga mamumuo. Sa mga 1800, ang gobyerno sagad nga nangilabot alang sa mga tag-iya sa negosyo, apan kaniadtong 1900, ang mga progresibong pangulo nagtrabaho nga labi pang agresibo aron ipasiugda ang mga kabalaka sa mga mamumuo.

Ang uban mangatarungan nga ang mga lider sa politika sa America dili igo nga igo, nga kinahanglan unta nga daghan pa sila nga nahimo aron maapud-apod ang gahum ug katigayunan taliwala sa mga tawo nga nagtrabaho adlaw-adlaw aron mahimo ang kana nga katigayunan. Dugang pa, wala kini matapos human sa Gilded Age. Sa tibuuk nga Dakong Depresyon sa mga 1930, ug bisan sa sulod sa kalihukan sa Occupy Wall Street, adunay mga tawo nga mibati nga wala nahimo ang gobyerno aron mahatagan pag-usab ang katigayunan.

Unsa ang imong gihunahuna? Giunsa pagbalanse sa gobyerno ang gahum sa mga sosyal nga klase?

SUMMARY

Theodore Roosevelt took an interesting road to the White House. He was born rich, became a national hero in the Spanish-American War, was briefly a cowboy, became Governor of New York, and eventually vice president. Republican leaders who didn't like Roosevelt chose him to be vice president on purpose, because they believed he would be sidelined and would have no influence. They didn't expect McKinley to be assassinated.

As president, Theodore Roosevelt wanted to balance the needs of workers and owners. When trusts were beneficial to the growth of the nation, he ignored them. When he thought business leaders were hurting people and the nation, he took them to court to break up their monopolies.

Roosevelt grew tired of the job and helped William Howard Taft win as his successor. Taft continued Roosevelt's trustbusting ways. In 1912, Roosevelt came back, this time with his own Bull Moose Party to try to win back his old job. Republicans were split between Taft and Roosevelt, giving the electoral win to Woodrow Wilson, a democrat.

Wilson was also a progressive, and used government's power to promote reform. During his time in office he created the Federal Reserve to stabilize the nation's banking system and the Federal Trade Commission to oversee business practices.

KATINGBANAN

Si Theodore Roosevelt mikuha og usa ka makapaikag nga dalan padulong sa White House. Natawo siya nga adunahan, nahimong usa ka nasyonal nga bayani sa Gubat sa Espanya-Amerikano, sa mubo usa ka kobrador, nahimo nga Gobernador sa New York, ug sa ulahi bise presidente. Ang mga lider sa Republikano nga dili ganahan ni Roosevelt gipili siya nga mahimong bise presidente nga katuyoan, tungod kay nagtoo sila nga dili siya maora ug wala'y impluwensya. Wala nila damha nga gipatay si McKinley.

Isip presidente, gusto ni Theodore Roosevelt nga mabalanse ang mga panginahanglan sa mga mamumuo ug tag-iyu. Kung ang pagsalig sa kaugalingon mapuslanon sa pagtubo sa nasud, wala niya kini panumbalinga. Kung nahunahuna niya nga ang mga lider sa negosyo nagdaot sa mga tawo ug sa nasud, gidala niya sila sa korte aron mabungkag ang ilang mga monopolyo.

Si Roosevelt gikapoy sa trabaho ug gitabangan si William Howard Taft nga nagdaug isip iyang manunod. Gipadayon ni Taft ang mga pamaagi sa pagsalig ni Roosevelt. Sa 1912, si Roosevelt mibalik, sa kini nga panahon kauban ang iyang kaugalingon nga Bull Moose Party aron sulayan nga madaug ang iyang daan nga trabaho. Gibahin ang mga Republikano tali sa Taft ug Roosevelt, gihatagan ang kadaugan sa eleksyon kay Woodrow Wilson, usa ka demokratiko.

Si Wilson usa usab ka progresibo, ug gigamit ang gahum sa gobyerno aron mapauswag ang reporma. Atol sa iyang oras sa opisina siya nagmugna sa Federal Reserve aron mapalig-on ang sistema sa banking sa nasud ug Federal Trade Commission aron bantayan ang mga pamatasan sa negosyo.

KEY CONCEPTS

Trust Buster: Nickname for President Theodore Roosevelt, referring to the numerous lawsuits he filed against monopolies using the Sherman Anti-Trust Act.

New Freedom: President Wilson's campaign promise. He wanted to reduce tariffs and limit the power of banks and trusts.

LAWS

Sherman Anti-Trust Act: 1890 law banning business combinations "in restraint of trade." Often used against unions, Theodore Roosevelt used it to take monopolies to court, giving him the nickname "Trustbuster."

Clayton Antitrust Act: 1914 law that clarified the Sherman Ant-Trust Act. It was used by President Wilson to continue antitrust court battles.

PEOPLE AND GROUPS

Mark Hanna: President McKinley's campaign manager who disliked Theodore Roosevelt and arranged for his selection as McKinley running mate.

William Howard Taft: Republican president who succeeded Roosevelt. He had previously served as Governor of the Philippines. His presidency did not go well and he lost his bid for reelection after Roosevelt ran as an independent. He later served as Chief Justice of the Supreme Court.

Bull Moose Party: Nickname for the independent party that nominated former president Roosevelt in 1912 after he lost his bid for the Republican nomination.

Woodrow Wilson: Democratic president from New Jersey. He was president of Princeton University and governor of New Jersey. He defeated Roosevelt and Taft to win the presidency in 1912 and was president during World War One.

EVENTS

Election of 1912: Presidential election in which Republican president Taft lost his bid for reelection when Roosevelt ran as an independent. Due to the split in the Republican Party, Democrat Woodrow Wilson won the presidency.

GOVERNMENT AGENCIES

Federal Reserve: Government organization charged with maintaining a steady overall economy. They control the amount of money printed and in circulation. They also control the interest rates banks pay to borrow money.

Federal Trade Commission: Government organization charged with monitoring business activities, especially to limit the creation of monopolies.

Q u e s t i o n N i n e

IS GREED GOOD?

The Gilded Age was a time of economic growth, innovation and laid the groundwork for the look and feel of modern industrial America.

The captains of industry who made this possible, where the same robber barons who used their power and influence to enrich themselves at the expense of everyone else.

Greed, the desire for money, drove both the great industrialists and the poor alike. Immigrants, entrepreneurs and millions of everyday Americans hoped that through hard work and a bit of luck, they too might get ahead in the world. And, when things did not work out, of the masses of workers felt that they were being treated unjustly by industrialists who they felt were too greedy, they formed unions, and took action to make change.

It is time for you to decide what you think. Is greed good?

Ang Gilded Age usa ka panahon sa pagtubo sa ekonomiya, pagbag-o ug gibutang ang basehan alang sa pagtan-aw ug pagbati sa modernong industriya sa Amerika.

Ang mga kapitan sa industriya nga naghimo niini nga posible, diin ang parehas nga mga baron sa mga kawatan nga gigamit ang ilang gahum ug impluwensya sa pagpauswag sa ilang mga kaugalingon nga gigastuhan sa tanan.

Ang kadalo, ang gitinguha alang sa salapi, gipahinungdan ang mga bantog nga industriyalisado ug kabos nga managsama. Ang mga imigrante, negosyante ug milyong-milyon nga mga adlaw-adlaw nga Amerikano naglaum nga pinaagi sa kakugi ug gamay nga swerte, mahimo usab sila nga mag-una sa kalibutan. Ug, kung wala molampos ang mga butang, sa kadaghanan sa mga mamumuo mibati nga wala sila pakita sa mga industriyalisado nga ilang gibati nga sobra ka hakog, sila nagporma mga unyon, ug mihimo paglihok aron magbag-o.

Panahon na nga ikaw ang modesisyon kon unsay imong gihunahuna. Maayo ba ang kadalo?

www.inquiryhistory.com